



# NOVA ГАЗЕТА

№38(346) Жовтень 8, 2015, Нью-Йорк

№38(346), October 8, 2015, New York



**УКРАЇНА І СВІТ**  
НОРМАНДІЯ-ДОНБАС: ПРО ЩО  
ДОМОВИЛИСЯ В ПАРИЖІ

СТОР. 4



**АМЕРИКА СЬОГОДНІ**  
ОРЕГОНСЬКА МАСАКРА:  
ЯК ЗУПИНИТИ ВБИВЦЬ?

СТОР. 9



**ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ**  
МИТРОПОЛИТ АНТОНІЙ: 30 РОКІВ  
СЛУЖІННЯ Й ПОСВЯТИ

СТОР. 16



**ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ**  
ЗУСТРІЧ З «КАПІТАНОМ»  
У ГВАДЕЛУПСЬКИХ ГОРАХ

СТОР. 20-21



СТОР. 14-15



СТОР. 6-7





«Доки у вас у хаті не буде християнського ладу, доки батько родини не буде добрим мужем для своєї дружини і добрим батьком для своїх дітей, доки жінка не сповнятиме як слід своїх обов'язків щодо свого мужа, доки батьки не дбатимуть про виховання дітей, доки діти не навчаться шанувати своїх батьків, доти і чоловік, і жінка, і діти не будуть добрими християнами...»  
(митр. Андрей Шептицький, Послання, 1900)

За благословенням Глави Української Греко-Католицької Церкви  
Блаженнішого Святослава (Шевчука)  
та Високопреосвященного Митрополита Стефана Сороки  
з нагоди 11-ї річниці заснування молитовних спільнот в Америці



## «Матері в Молитві» запрошують на прощу за дітей та VII з'їзд спільноти,

який відбудеться 11 жовтня, в неділю,  
у Lindenhurst (Лонг-Айленд) у церкві Пресвятої Родини  
за адресою: 225 N4th Street, Lindenhurst, NY 11757

### Розпорядок Богослужінь:

Сповідь

9:00 – Вервиця за дітей

10:00 – Свята Літургія в намірі матерів і батьків за дітей

11:40 – Гімн Матерів у Молитві

11:45 – Молитви за дітей

12:30 – 1:30 Перерва

Під час перерви для дітей буде спеціальна програма.

Для молоді і дорослих в каплиці церкви буде програма «Українські Новомученики – покровителі християнських родин» – с. Єлизавета, ЧСВВ.

1:30 – Акафіст до Пресвятої Родини за дитячі Марійські дружини

3:00 – Благословення керівників молитовних груп

3:30 – Оздоровчі молитви – о. Теодозій Ільницький, ЧСВВ.

Посвячення ікон і вервочок.

(У програмі можливі незначні зміни)



Організатор американської спільноти «Матерів у Молитві»  
о. Олівія Попович, церква Пресвятої Родини  
о. Теодозій Ільницький, церква Святого Юра

Детальнішу інформацію можна отримати:

Lindenhurst (Long Island): Марія Танчак - Тел: (631) 294-4717;

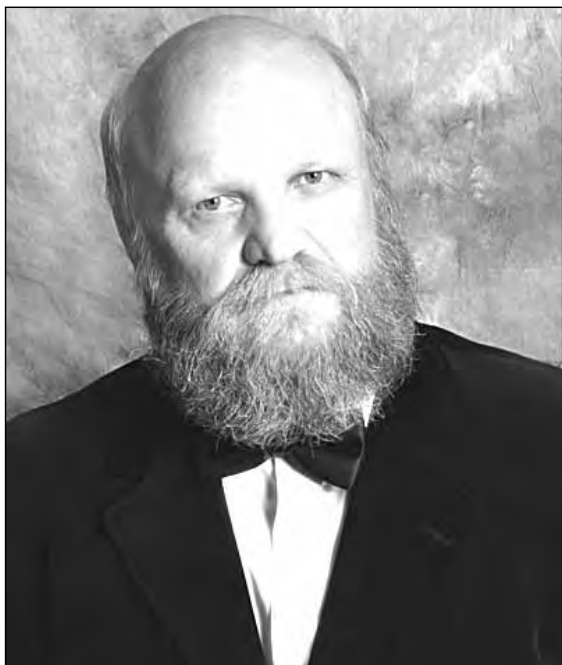
Ірина Попович – Тел: (631) 943-3348

New York: Ярослава Пристай – Тел: (718) 909-8777, yaroslava1957@gmail.com

Олександра Прадивус – Тел: (718) 866-6481, olekus@gmail.com.

Від Української церкви Св. Юра в Нью-Йорку вирушатиме автобус.  
Прохання замовляти місця за тел: (718) 909-8777





## 65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Інформаційні агенції світу принесли приголомшуючу новину – на чорному ринку Молдови припинили чергову спробу продажу радіоактивних елементів ісламістам з Близького Сходу. За останні п'ять років Федеральне бюро розслідувань США спільно з владою Молдови викрили чотири спроби продажу радіоактивних матеріалів, придатних для створення «брудної бомби». Злочинні угруповання з Росії намагалися продати радіоактивні елементи терористам. Останній відомий випадок стався в лютому 2015 року, коли контрабандист з Росії шукав покупця на радіоактивний цезій в обсязі, достатньому для забруднення кількох міських кварталів.

Журналістське розслідування показало, що ключових фігурантів цієї справи в Росії звільнено, а заарештованим вдалося уникнути тривалих термінів ув'язнення. Більше того, деякі з них незабаром повернулися до контрабанди ядерних матеріалів. Журналісти дізналися також, що кримінальні структури, які працюють на чорному ринку радіоактивних елементів у Молдові, напряду пов'язані з Федеральною службою безпеки (ФСБ) Росії. Джерела в поліції та судовій системі Молдови повідомили також журналістам, що в Молдові чорний ринок радіоактивних елементів, які постачаються з Росії, розрісся до загрозливих масштабів.

Усе це означає, що Росія стає ще небезпечнішою для міжнародної спільноти. Вона не тільки захоплює чужі території й розв'язує на чужій землі війни, а й постачає терористам радіоактивні матеріали, яких у неї не бракує. Однієї тільки ядерної зброї, вивезеної до Росії на початку 1990-х років Україною, достатньо не тільки для того, аби виробити «брудну атомну бомбу», а й для того, щоб влаштувати на Землі справжній апокаліпсис. Адже відомо, що терористи з так званої «Ісламської держави», проти яких буцімто нині бореться Москва, отримавши таку зброю, не вагаючись кинуть її на людей.

Ці повідомлення ще раз нагадують людству, що нинішня путінська Росія – це страхотливий монстр, який здатний на будь-який злочин. А тому нинішня воєнна кампанія Росії в Сирії нікого не повинна вводити в оману. Це прикриття, яким Путін прагне піддобритися до Заходу, відволікти його увагу від України й домогтися скасування санкцій. Насправді ж Путін, як диктатор, прагне врятувати іншого диктатора – Башара аль-Асада. І в той же самий час за його спиною вести оборонку з ІДІЛ. Це типовий почерк гебіста – всіх обдурювати і діяти водночас проти всіх.

Торгівля радіоактивними матеріалами під крилом ФСБ – це надзвичайно небезпечна річ. Вона може наробити багато біди. І міжнародна спільнота повинна вчасно дати Путіну по руках. Інакше він руками відморозків з ІДІЛ почне ядерний шантаж, незважаючи на можливі жертви й забруднення радіацією цілих країн.

Занепокоєння путінським правлінням, яке несе людям стільки горя й тривоги, найкраще передав днями у відкритому листі Путіну відомий російський журналіст Олег Кашин, якому підкуплені путінським приятелем, нинішнім губернатором Псковської області Андрієм Турчаком бандити залізними палицями поламали в 2010 році ноги й руки: «В сучасному російському суспільстві будь-яке, навіть найочевидніше питання про добро й зло залишається нерозв'язним. Чи можна красти? Чи можна обдурювати? Вбивати – це легко чи ні? Вашими намаганнями нація деморалізована й дезорієнтована. Брехня й лицемірство – зручний для вас інструмент управління масами, вам це вигідно й зручно, але кожен випадок використання цього інструменту стає болючим ударом по всьому суспільству, і кожен черговий удар може виявитися смертельним. Ви вирішуйте свої поточні проблеми, не звертаючи уваги на те, що копаєте яму самі ж собі». Відтепер життя Олега Кашина – в серйозній небезпеці. Як і усіх землян, доки ходить по землі така гидота, як Путін.

З пошаною до вас,  
Валентин Лабунський –  
головний редактор «Нової газети»

## НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Якщо тисячі людей в обласному центрі (не в глибинці) готові по десять годин стояти в черзі за кількома кілограмами безплатної гречки – значить, над країною нависає загроза соціального вибуху. І це ще не проявили себе у повній мірі нові тарифи. Якщо проаналізувати географію, де вже «засвітилися» «калашнікови» або гранати, то стане очевидним, що спалахнути може сильно, у будь-якій точці й відразу по всій країні.



# ЯК ВТРИМАТИСЯ НА КРАЮ ПРІРВИ

Влада по вуха загрузла у візантійщині й міжусобицях. Мінімум реальних реформ – максимум піару. Показники антирейтингу і президента, і прем'єра – більш ніж красномовні. Влада починає відчувати, який фінал на неї чекає – активізувався пошук винних і ворогів.

Президентська команда не оминула нагоду «побуцати ногами» Яценюка. Прем'єр же шукає винних серед своїх підлеглих міністрів. Не забули й козирну тему з часів Тимошенко – боротьбу з олігархами. Найактивніше проти «змови олігархів» виступила команда... президента, який сам є типовим олігархом. Тим самим, який після «таємної вечери» у Відні не поспішає ображати газового олігарха Фірташа та його друзів. Тим самим, який нафарширував владні структури своїми друзями, бізнес-партнерами і відданими менеджерами не гірше за Януковича.

«Боротьба з олігархами» відбувається за класичною схемою, коли група багатих людей, які підтримують президента, використовують зміну влади для знищення «старих» олігархів і встановлення своїх правил. Поки влада зайнята «реформами» в стилі Порошенка і пошуком ворогів, Україна рухається у прірву збройного бунту.

На жаль, «нові обличчя» так і не стали новим явищем в українській політиці. Частина з них досить швидко асимілювалась у політичних силах старої «еліти». Інша частина забилася у вузькі ніші, а тому не становить великої загрози старій системі.

Закономірно занурилася в кризу «Самопоміч». Це результат керівництва в стилі «собаки на сіні». Садовий не випускає керівних важелів з власних рук. Фракцією у ВР керує його довірена особа. І в той же час для Садового «Самопоміч» – робота «за сумісництвом», щось на зразок гоббі. Які пріоритети – такий і результат. У ВР «Самопоміч» тільки рефлексувала на маніпуляції провладних фракцій і «прокинулась» лише напередодні виборів.

В цілому дії громадських активістів, які все ж продовжують боротьбу проти старої системи, є дуже героїчними, але малоефективними. Навіть якщо вдасться повернути в державну казну мільярди – це нічого принципово не змінить. Бо повернуті гроші будуть частково повторно «розпиляні» іншими персонажами і частково «спущені в унітаз» через неефективний менеджмент. А спишуть все на війну.

Навіть коли в поодиноких випадках вдається ухвалити потрібні закони в потрібній редакції – це також принципово нічого не міняє. Поки що справжня ціна таких законів – це ціна паперу, на якому вони надруковані. Тому що владі ніщо не може завадити при бажанні

або відверто саботувати виконання цих законів, або застосовувати їх дуже вибірково. Постійні заклики «треба проконтролювати реалізацію закону» – це визнання власної неефективності. Хто повинен проконтролювати виконання законів? Як повинен відбуватися контроль? Лікарі, наприклад, повинні кидати хворих і йти контролювати? Куди йти? Як контролювати? Відповіді зависають у повітрі...

Принцип не визначає напрямку руху. Неможливо подолати стару систему, будучи додатком до старої, граючи за її правилами. Реформатори програли боротьбу за ефективні реформи не тоді, коли отримали плачевний результат. Вони її програли тоді, коли погодились грати з владою за правилами політичного наперстка.

Для того, щоб створити принципово нову ефективну державну систему, необхідно спочатку створити принципово новий ефективний інструмент політичного впливу.

Іншого шляху не існує. Бо часу на довготривалу поступову еволюцію в Україні просто немає.

Тому найважливіше завдання справжніх реформаторів і тих, хто прагне врятувати Україну від прірви – створити потужну політичну силу принципово нового формату.

Партій в Україні не бракує. Але майже всіх їх створено з метою пропихнути своїх вождів, тінювих власників або представників клану на ключові владні посади.

Класичний приклад – «Солідарність» Порошенка. Політичну мумію «оживили» тільки тоді, коли перед її власником замаячили персональні владні перспективи. Як тільки Порошенко злетить з політичного Олімпу – мумію знову заховають у саркофаг.

Програми партій – набір популярних обіцянок, які мають дуже мало спільного з практичними діями. «Лідер демократичних сил» Юлія Тимошенко в часи свого прем'єрства не дуже обтяжувала себе дотриманням законів і відверто тяжіла до «ручних» методів управління. «Партія регіонів» за президентства Януковича довела централізацію до абсолюту. Власники «Укропу» дуже «патріотично» не бажають віддавати Україні дивіденди «Укрнафти». У нинішньому форматі героїчні зусилля Георгія Туки, Ігоря Луценка, Єгора Соболева і тисяч активістів приречені на локальні успіхи і стратегічні поразки.

Умови для створення політичної сили нового формату вже дозріли. Запит суспільства – очевидний. Політик, який хоча б за якимись ознаками починає бути схожим на реформатора, відразу отримує карколомне зростання рейтингів. Як тільки виявляється, що

за його словами не йдуть відповідні дії – рейтинг настільки ж стрімко обвалюється.

Майдан Гідності беззастережно довів, що в Україні є достатня кількість громадян, які готові не тільки підтримати кардинальні зміни, а й відстоювати їх. Волонтерський рух не менш беззастережно довів, що в Україні є достатня кількість менеджерів, які здатні не розповідати про поважні причини, а забезпечувати результат. У достатньому обсязі. У потрібний час. У принципово новій для себе сфері.

Йдеться про створення принципово нової політичної сили, якої поки що в Україні немає.

Вона повинна виконати комплексне завдання, за яке всі існуючі партії навіть не бралися.

1. Створити повноцінну програму. З конкретними орієнтирами і критеріями. Чітку і зрозумілу для всіх.

2. На основі програми розробити бізнес-план перетворень. З цього плану усі повинні зрозуміти, що і як треба зробити, щоб досягти програмних цілей. План повинен містити не абстрактні пункти на кшталт «ухвалити закон», а перелік конкретних механізмів, реалізація яких гарантовано забезпечить досягнення мети.

3. Особливо ретельно має бути окреслена та частина програми й бізнес-плану, яка стосується розвитку й гарантованого захисту прав малого й середнього бізнесу, а також середнього класу. У даному випадку до цього класу належать також ті, хто прагне до нього потрапити. Це соціальна основа нової політичної сили. Це могутній організаційний і фінансовий потенціал, здатний забезпечити незалежність від олігархів.

4. Потрібно створити системну опозицію, яка відсутня в українській політиці як явище. Вже не один раз на виборах перемагала опозиція. Але після цього система не мінялась.

5. Необхідна принципово нова кадрова система. Жодних вождів і «почесних голів». Замість них – «капітан команди», тобто той, хто на даний момент має найбільшу підтримку. Жодних спонсорських квот. Жодних «впливових» партійців з сумнівною репутацією.

6. Нова політична сила не повинна створюватись «під вибори». Пропаганда програмних ідей і бізнес-плану перетворень, тиск на владу методом пропозиції альтернативних рішень щодо ключових питань внутрішньої і зовнішньої політики, пошук і залучення талановитих організаторів і, головне, єднання зусиль усіх, кому не байдужа доля України.

Геннадій Люк  
Карикатура з сайту tyzhden.ua



## УКРАЇНА І СВІТ

Після завершення переговорів «нормандської четвірки» в Парижі, які відбулися 2 жовтня, Франсуа Олланд та Ангела Меркель повідомили, що на зустрічі говорили про можливість проведення виборів у невизначених «ДНР» і «ЛНР» за українським законом та імунітет для кандидатів. За результатами переговорів до преси вийшли лише французький президент та німецький канцлер. Петро Порошенко й Володимир Путін одразу після зустрічі коментарів не давали, однак пізніше президент України висловив своє бачення результатів переговорів в українському посольстві в Парижі.

Франсуа Олланд наголосив, що місцеві вибори у підконтрольних сепаратистам районах Донбасу мають відбутися, однак провести їх потрібно за українським законом. «Ці вибори повинні відбутися за українським виборчим законодавством. Необхідно, щоб їх було організовано в рамках робочої групи таким чином, щоб результати були незаперечні», – сказав президент Франції. Він також відзначив, що провести вибори в терміни, передбачені самопроголошеною владою «ДНР» і «ЛНР» (18 жовтня і 1 листопада), неможливо. За словами Франсуа Олланда, місцеві вибори у підконтрольних сепаратистам районах Донбасу мають відбутися протягом 80 днів з моменту ухвалення українським парламентом відповідного закону.

Пізніше речник президента Росії Дмитро Песков повідомив, що Володимир Путін пообіцяв найближчим часом «дати доручення» обговорити питання щодо виборів з представниками «ДНР» і «ЛНР». Те, як хутко (вже 6 жовтня вони заявили, що вибори перенесуться на 2016-й рік) так звані «ополченці» виконали команду Путіна, свідчить про те, що усім цим кривавим балом на Донбасі править кремлівський диктатор. А тому саме від нього залежить, скільки ще часу литиметься на Донбасі кров, скільки часу частина українських земель перебуватиме під п'ятою окупантів й коли вони, нарешті, заберуться геть.

Французький президент також відзначив, що всім кандидатам на місцевих виборах у «ДНР/ЛНР» має бути надано імунітет на час виборів. Крім того, він торкнувся теми закону про спеціальний статус окремих районів Донбасу. Франсуа Олланд повідомив, що цей закон на тимчасовій основі має набрати чинності в день виборів і стати постійним – «коли буде зрозуміло, що вибори незаперечні». Отже, намагання П.Порошенка подати українському суспільству ситуацію так, що жодного спеціального статусу нинішнім окупованим

землям надано не буде, неправда. Олланд і Меркель зуміли викрутити руки українському президенту й нав'язати йому цей пункт.

«Ми погодилися щодо крокового подальшого контролю над кордоном та виведення всіх іноземних військ з України», – сказав також президент Франції. Для України це найважливіші пункти домовленостей в Парижі. Але чи виконуватиме їх Путін – велике запитання. Оскільки нинішнє затишшя на Донбасі й ніби-то готовність Кремля залишити Україну в спокої – це все тимчасово. Якщо Путіну та його «орлам» не вдасться добитися того, чого вони добиваються нині в Сирії, кремлівський



На думку політологів, паризька зустріч «нормандської четвірки» стала перемогою української дипломатії

# НОРМАНДІЯ-ДОНБАС: ПРО ЩО ДОМОВИЛИСЯ В ПАРИЖІ



П.Порошенко і В.Путін обмінялися в Парижі рукоштованням

м'ясник знову почне сіпати за ниточки своїх маріонеток на Донбасі й посилати туди свої озброєні до зубів армії. У спокої Україну він ще довго не залишить, бо без України його заповітна мрія про реставрацію Російської імперії так і залишиться мрією.

Говорили в Парижі й про необхідність збільшення кількості пропускних пунктів через лінію зіткнення та забезпечення доступу гуманітарних організацій.

Ангела Меркель відзначила загальний позитивний результат переговорів. «В цілому можна говорити про позитивний настрій, що ми змогли добитися на сьогоднішній зустрічі й змогли обговорити важливі речі», – розповіла канцлер. Вона також відзначила, що на зустрічі в Парижі сторони не змішували питання України та Сирії. Ангела Меркель спробувала задати оптимістичний тон оцінкам та сприйняттю результатів паризьких переговорів. «Ті питання, які ми обговорювали, – це велика праця, це складна праця, але ми маємо позитивні досягнення, і в цього процесу є подальші перспективи», – сказала вона.

Президент Франції й канцлер Німеччини повідомили

також, що в перебігу зустрічей з Путіним застерегли його від участі Росії в сирійському конфлікті. Ці розмови відбулися в Парижі ще до початку переговорів «нормандської четвірки». Олланд, зокрема, заявив на них, що Росія, по суті, бере непряму участь у цьому конфлікті, бо підтримує президента Сирії Башара аль-Асада та його режим. Він наголосив, що в розмові з Путіним нагадав йому, що російські удари повинні бути спрямовані тільки проти екстремістського угруповання «Ісламська держава», але не проти будь-яких інших цілей. За словами Олланда, він сказав Путіну, що за останні три дні тільки один-єдиний повітряний удар Росії було спрямовано проти «Ісламської держави», всі решта – проти сирійської опозиції.

Меркель так само звернула увагу, що в Сирії треба шукати політичного рішення, і це врегулювання мусить враховувати інтереси сирійської опозиції, а Асад уже не зможе відігравати дотеперішньої ролі.

При цьому і Олланд, і Меркель також наголосили, що участь Росії в подіях у Сирії, де Москва продовжує повітряні удари по позиціях супротивни-

ків режиму президента Башара аль-Асада, не означає, що треба якось змінювати наявні підходи до «українського питання».

Трохи пізніше в українській амбасаді в Парижі своїми думками поділився Петро Порошенко. Зокрема, він анонсував початок відведення озброєнь калібром до 100-мм вже за добу. «Головним результатом цієї зустрічі було кілька ключових важливих рішень. Рішення перше – ми починаємо відведення легкого озброєння, починаємо це буквально на наступний день, чітко обговорили процедуру», – сказав президент і додав: «Йдеться не лише про артилерію калібру менше 100 міліметрів, але й про танки та міномети. Це те, від чого зазнають найбільших втрат і що сприятиме забезпеченню стабілізації ситуації й чіткому дотриманню режиму припинення вогню».

Петро Порошенко повідомив також, що «нормандська четвірка» домовилася: відведення озброєнь триватиме 41 добу й «ОБСЄ має отримати доступ до всіх районів окупованих територій включно з українсько-російським кордоном». Крім того, за його словами, в Парижі ухвалено рішення про збільшення чисельності місії ОБСЄ та розширення її мандату.

Чи можна сподіватися, що домовленості «четвірки» вважатиме обов'язковими для себе й Росія, лідер якої не захотів після паризької зустрічі навіть поспілкуватися з власним журналістським пулом? Петро Порошенко вважає, що так, але обережно.

«Я висловлюю обережне сподівання, що результати цих наших домовленостей у «нормандському форматі» будуть доведені відповідним сторонам для ухвалення відповідних рішень», – сказав український президент.

Ці його слова залишили більше запитань, аніж відповідей щодо того, чи готова Верховна Рада ухвалювати окремий виборчий закон для цих територій і чи можна вважати Мінські угоди такими, що виконуються за графіком, якщо Україна так і не відновить контроль за кордоном до кінця 2015 року, бо місцеві вибори в окупованій наразі частині Донбасу не буде проведено до того часу.

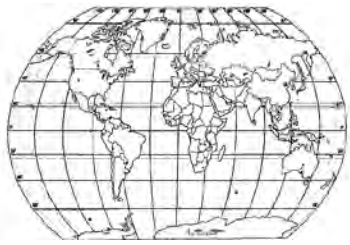
Окрім усього іншого, Петро Порошенко також повідомив, що Володимир Путін пообіцяв посприяти у визволенні з полону начальника відділення розвідки 81-ї десантно-штурмової бригади Андрія Гречанова – відомого «кіборга» з позивним «Рахман». Український президент відзначив, що загалом обговорив із російським керівником проблему звільнення з полону українських громадян, зокрема військовиків, і закликав звільнити Надію Савченко, Олега Сенцова та інших українських політв'язнів. Зрештою, після довгого і, як випливало зі слів Петра Порошенка, складного переговорного дня на запитання про те, чи означають нинішні домовленості завершення війни, наш президент відповів: «Вони означають, що є перемир'я. Війну ж буде закінчено тоді, коли буде звільнено останній клаптик української землі».

Після повернення з Парижу до Києва міністр закордонних справ України Павло Клімкін заявив, що українській делегації вдалося зірвати у французькій столиці прагнення Росії забезпечити виконання Мінських домовленостей за рахунок інтересів України. Водночас було створено передумови для недопущення перетворення ситуації на Донбасі на заморожений конфлікт.

**Тарас Гніп**  
Спеціально  
для «Нової газети»



## МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА



Колишньому президенту Генеральної Асамблеї ООН Джону Ешу висунули звинувачення за причетність до корупційної схеми. Крім нього, у справі проходять ще п'ятеро осіб. Джон Еш – представник від Антигуа і Барбуді – був президентом Генасамблеї у 2013 році.

Його звинувачують у отриманні хабарів на суму понад 1,3 млн доларів від китайських бізнесменів у обмін на використання його становища в ООН для просування їхніх бізнес-інтересів. Згідно з підозрами, він витрачав кошти на сімейні відпочинки і на обладнання баскетбольного майданчика у своєму розкішному об'єкті.

Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун заявив, що шокований і стурбований звинуваченнями, висунутими екс-президенту Генасамблеї. Втім, журналісти, які ведуть власні розслідування, стверджують, що Джон Еш – це лише верхівка айсберга. Правоохоронні органи США почали днями розслідування у справі про хабарни-

## КОРУПЦІЯ В ООН



ООН – ця гігантська структура з мільярдними коштами – безпорадна перед проблемами людства й наскрізь уражена корупцією

цтво при будівництві нерухомості в китайському Макао, фігурантами якого стали функціонери ООН. Про це повідомила впливова американська газета Wall Street Journal.

За даними видання, розслідування веде прокурор Мангетена Пріт Бхарара і FBI. Причиною інтересу слідчих стали хабарі, які виплачувалися функціонерам ООН китайськими підприємцями. Гроші переказувалися через рахунки в офшорах країн Карибського басейну. Wall Street Journal інформує, що у вересні в Макао були затримані великий забудовник Нг Лап Сенг (Дейвід Нг) і його помічник Джефф Їнь, які пов'язані з цією справою. Їм пред'явлено обвинувачення в приховуванні від митних органів США \$4,5 мільйона готівкою. До затримання Нг був одним з високопоставлених радників китайського уряду і обіймав важливі посади в Макао. Відомо, що Девід Нг і його компанія Sun Kian Ip Group співпрацювали з програмою ООН «Кооперація південь-південь» для економік, що розвиваються.

ООН, яка не здатна розв'язати бодай невеличку проблему на планеті, використовує мільярдні кошти, велика частина яких осідає в кишенях функціонерів цієї організації. На заклик ж до негайного реформування вищі посадовці ООН лише ствердно кивають головами, але нічого не роблять. І така ситуація триває десятиліттями.

## ПОВІНЬ У ФРАНЦІЇ, ЗСУВ ГРУНТУ – В ГВАТЕМАЛІ

Щонайменше 17 осіб загинуло та четверо зникли безвісти через сильний шторм і повінь на південному сході Франції. Біля міста Антіб затопило старечий дім. Там потонуло троє літніх людей. Інші загинули, опинившись заблокованими в автах у тунелях і підземних паркінгах, коли піднялася вода.

Президент Франції Франсуа Олланд оголосив у постраждалому регіоні стан стихійного лиха. Він висловив солідарність з народом та подякував рятувальникам за їхню працю.

Сильні зливи почалися у Французькій Рив'єрі в суботу, 3 жовтня. Згідно з оцінками метеорологів, у Ніцці за два дні випало 10% від річних опадів. Річка Браг вийшла з берегів, її вода залила довколишні міста та села. У соціальних мережах з'явилися фото, на яких видно, як вода тече вулицями Канн.

Мер міста Девіс Ліснард розповів, що деякі автомобілі віднесло в море. «Ми врятували багато людей, тепер ми повинні бути пильними щодо пограбувань», – сказав мер.

Керівник департаменту Приморські Альпи написав у Twitter: «Ми пережили апокаліптичну ситуацію, яку ми ніколи до цього не бачили».



Нинішню повінь на півдні Франції називають апокаліптичною

Основну автомагістраль, що проходить через цей район, закрили. Також призупинили залізничний рух. Через негоду сотні туристів ночували на лавовищі Ніцци. 10 тисяч будинків в регіоні залишилися без електрики, більшість з них у Каннах.

Тим часом, у Гватемалі стався потужний зсув ґрунту, внаслідок якого загинула 131 особа і ще майже 300 вважаються зниклими безвісти.

Лихо сталося ще в четвер, 1 жовтня, коли тонни землі накрили будинки в селищі Камбрей неподалік гватемальської столиці. Рятувальники використовували бульдозери, однак не вдалося виявити жодного вцілілого. Пагорб зсунутого ґрунту став братською могилою для сотень гватемальців.

## РОСІЯ БОМБИТЬ, АЛЕ НЕ ТИХ



Більшість ударів російські бомбардувальники в Сирії завдають по позиціях антиасадівських повстанців, намагаючись врятувати режим сирійського диктатора Башара аль-Асада

Воєнні дії Росії в Сирії викликають дедалі більше занепокоєння і на Заході, і в регіоні – адже Москва, стверджуючи, що бореться з екстремістським угрупованням «Ісламська держава», значну частину своїх повітряних ударів завдає по силах поміркованої опозиції до режиму президента Сирії Башара аль-Асада – тих силах, що мають підтримку більшості Заходу й арабського світу. До останнього різкого загострення ситуації спричинилося повідомлення, що російські бойові літаки порушують повітряний простір Туреччини.

Росія своїм воєнним втручанням у Сирії влаштувала ескалацію громадянської війни в цій країні, і така стратегія Москви програє, заявив міністр оборони США Ештон Картер. Виступаючи в столиці Іспанії Мадриді, він висловив сподівання, що президент Росії Володимир Путін усе-таки вирішить протистояти в Сирії саме тій загрози, яку становить екстремістське угруповання «Ісламська держава», замість того, щоб одностороннім чином здійснювати повітряні удари по силах поміркованої опозиції до режиму сирійського диктатора Башара аль-Асада.

«Наш підхід інший: домагатися поразки «Ісламської держави» і політичного переходу влади в Сирії одночасно. Росія ж, здається, вірить, ніби можна досягти одного без іншого, а це просто нереалістично. Тож її підхід непродуманий стратегічно і приречений на поразку в його нинішньому вигляді», – заявив міністр оборони США.

Тим часом, НАТО різко засудило порушення російськими бойовими літаками, що беруть участь у сирійській кампанії, повітряного простору Туреччини. Союзники в НАТО також наголосили на надзвичайній небезпеці внаслідок такої безвідповідальної поведінки Росії, наголошується в заяві, яку схвалили на терміново скликаній 5 жовтня зустрічі представників країн Північноатлантичного союзу.

Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг заявив після зустрічі: «Дії Росії не є внеском у безпеку і стабільність у регіоні. Закликаю Росію повністю поважати повітряний простір НАТО й уникати ескалації напруженості з альянсом. Закликаю Росію вжити всіх необхідних кроків, щоб об'єднати її зусилля із зусиллями міжнародної спільноти в боротьбі проти «Ісламської держави».

НІМЕЧЧИНА – ВІТРИНА ЗАХОДУ  
ЧИ БРУДНИЙ ВОКЗАЛ?

Німеччина відзначила 25-ту річницю возз'єднання багатоголосим закликом до вирішення міграційної кризи в Європі. Бундесканцлер Німеччини Ангела Меркель закликала міжнародну спільноту об'єднатися в пошуках спільного рішення – подібно до того, як це зробили Східна й Західна Німеччини в 1990 році. Минулого місяця до Німеччини прибуло 200 тисяч мігрантів, переважно з Іраку та Сирії. Це більше, ніж загальна кількість біженців, що прибули до країни в 2014 році. Усього уряд Меркель збирається прийняти найближчим часом півтора мільйона (!) біженців з країн Африки та Близького Сходу.

Німецький канцлер відвідала 3 жовтня церемонію з нагоди річниці возз'єднання у франкфуртському соборі разом із президентом Німеччини Йоахімом Гауком та іншими високопосадовцями. На церемонії відслужили службу Божу на честь мирного возз'єднання Німеччини чверть століття тому.

Під час промови Ангела Меркель заявила: «Ми в Німеччині не можемо розв'язати проблему біженців самотужки, її можна розв'язати лише разом, у Європі – через чесний розподіл завдань – а також усім світом... Кожен має виконати своє завдання», – сказала вона.

Церемонія раз у раз поверталася до проблеми мігрантів та необхідності допомоги їм так само, як колись це одне для одного зробили самі німці. За словами Йоахіма Гаука, німецькі політики прагнуть, аби історія возз'єднання Німеччини стала прикладом для вирішення міграційної кризи Східна та Західна Німеччини возз'єдналися 3 жовтня 1990 року – менш як через 11 місяців після падіння під тиском масових протестів Берлінського муру.

І Ангела Меркель, і Йоахім Гаук вирости



Ангела Меркель, рейтинг популярності якої різко впав, вірить, що німцям вдасться впоратися з нинішньою міграційною кризою так само успішно, як їм вдалося подолати комуністичну спадщину Східної Німеччини

у східній частині Німеччини. У своєму посланні з нагоди річниці А.Меркель висловила оптимізм щодо питання вирішення міграційної кризи. «Досвід возз'єднання Німеччини дає нам відчуття впевненості, що ми зможемо успішно впоратися із завданнями, що постали перед нами – якими б великими вони не були, – сказала вона, – Це також стосується і надскладного завдання, що рухається у наш бік і вимагає від нас загальнонаціональних зусиль: багато, багато людей, які шукають притулку в Європі та Німеччині».

Тим часом, нещодавнє опитування громадської думки у Німеччині показало, що фрау Меркель зіштовхнулася із власним «складним завданням» у питанні міграційної кризи – її популярність упала до найнижчого рівня за останні чотири роки. Німці не хочуть жити в країні, яку політика Меркель перетворює із вітрини Заходу на брудний вокзал.

**За повідомленнями зарубіжної преси підготував Хома Мусієнко**  
Фото AP



## ЯК ЦЕ БУЛО

*Тоді це була ще площа імені Жовтневої революції. Ця революція відбувалася під гранітним пам'ятником більшовицькому вождю Леніну. Здавалося, що це був бунт донкіхотів проти вітряків комунізму.*

*Через дев'ять місяців Україна проголосила Незалежність, а комунізм упав. Гранітні ідоли на Жовтневій площі розсипалися, а жовтень набув нового революційного значення. Чверть століття тому, 2 жовтня 1990 року, розпочалося студентське голодування на київському Майдані. Олесь Доній, Вахтанг Кіпіані, Тарас Прохасько, Віктор Рог та Михайло Свистович згадують, як це було.*

## ПОЧАТОК

**Олесь Доній:**

— Насправді цю акцію ми мали починати 1 жовтня. Але перенесли на один день через весілля Маркіяна Іващишина, голови студентського братства Львова, дружньої для нас організації й однієї з двох найважливіших складових акції. Тому почалося все 2 жовтня.

На спільній нараді напередодні учасники швидко домовилися про гасла та керівництво акції. Я виписав перед тим три «київські» вимоги (з ними вже і листівки-анонси розвішували по місту), львів'яни приїхали з двома своїми, тож ми їх просто об'єднали, не змагаючись чиї потреби «крутіші».

Протягом усієї акції ми не піддавали жодного разу ревізії наші вимоги, якби на нас не тиснули наші старші «рухівські» союзники. З керівництвом легко все узгодили. Домовилися, що буде інститут «співголівства».

Затвердили трьох співголів акції: Маркіяна Іващишина — від Заходу (він був головою Львівського студентського братства), Олега Баркова — від Сходу (тоді — голова Української студентської спілки Дніпропетровська). І я — від Центру (на той момент я був головою Української студентської спілки в Києві). Протягом акції у нас була така жорстка дисципліна, що ніхто не мав право на автономні неузгоджені дії. Тож інститут співголівства працював «на відмінно».

За домовленістю, не всі, хто приїхали до Києва на акцію 2 жовтня, вийшли на граніт з першого дня. Частина ми тримали в «резерві», бо ж думали, що перші партії активістів відразу позабирають у відділок міліції, тому планували «переповнити собою міліцейські КПЗ».

Саме тому не всі керівники вийшли в перший день, а я — у перший і 2 жовтня. Якщо б

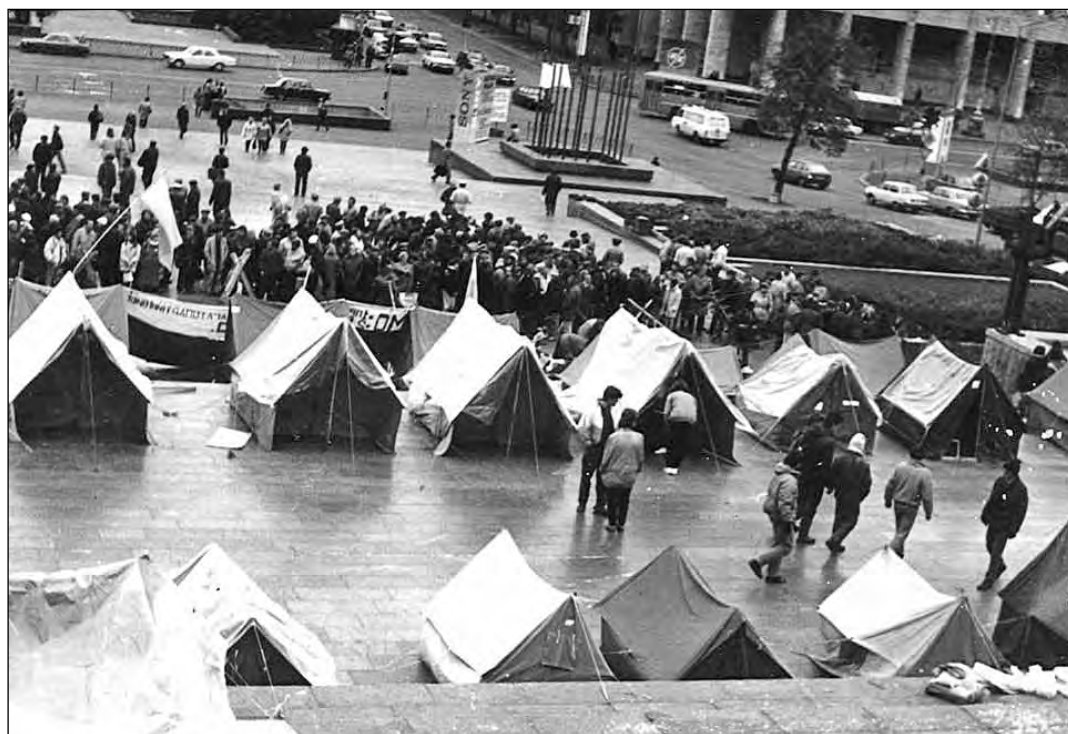
мене забрали в міліцію, то мав би бути на волі хоч хтось із керівництва, тому Маркіян Іващишин пішов уже наступного дня. Ми готувалися до будь-яких сценаріїв.

Намети й спальники з самого початку ми не розгортали, проти нас було виставлено кілька десятків автобусів з міліцією, які наперед вже знали про акцію. Бо в переддень по всьому Києву висіли розклеєні листівки (це була одна із небагатьох медіа-співпраць з Народним рухом, бо ми в них роздрукували їх). Гачки для наметів я замовив на заводі



Рішучості студентів боялася навіть київська міліція

# РЕВОЛЮЦІЯ НА ГРАНІТІ: 25 РОКІВ ПОТОМУ



Революція на граніті розбудила Україну, пришвидшивши розвал Радянського Союзу



«Більшовик» в одного з інженерів, чоловіка моєї класної керівниці. Дбали навіть про такі дрібниці.

І от ми виставили гасла, оголосили акцію, після чого почався розгляд у президії Київської міської ради, яка мала на один голос більше демократів, ніж комуністів. Нам повідомили, якщо рішення не буде, то всіх присутніх просто знесе міліція.

О 8-й з чимось таки було ухвалено рішення: на чотирьох площах міста Київська міська рада дала згоду без санкціонування проводити акцію, зокрема на площі Жовтневої революції. Це була фактична легітимізація наших дій! Але ми не збирались залежати лише від Київміськради, за півгодини до їхнього рішення я дав указівку розставили намети, ми це зробили за дві хвилини. Міліція навіть не встигла прибігти.

Вже сутеніло, в темряві легше всього розштовхати. А нам потрібна була візуалізація нашої акції. І до наступу повної темряви я дав таку вказівку. Хоча хтось з активістів підходив, намагався переконати не ставити намети. Але в нас була дуже жорстка дисципліна і ніхто не слухав балакання збоку.

**Тарас Прохасько:**

— Насамперед усе це породжено в середовищі Львівського студентського братства. Кияни та інші просто доедналися до акції згодом — в цьому їхній великий чин. Але ідея, весь сюжет, весь порядок денний акції були народжені у Львові. Вони походили з роздумів про способи протесту. Ми думали багато про такі речі як повстання, бунти, масова непокоря, супротив міліції та «омону», органам влади. Думали про партизанську діяльність.

Потім раптом прийшли до дуже доброго висновку, що повинна бути акція, в якій немає прямого насильства. Тобто, ми передбачали, що буде насильство у відповідь на цю акцію, але сама по собі вона повинна була бути альтернативою, а не войовничою справою.

І, відповідно, обрали голодування — бо це ж максимальний спосіб ненасильницької пожертви. Грубо кажучи, це коли віддаєш перемогу відразу в протилежний бік: я не збираюся воювати, якщо я збираюся не їсти.

**Михайло Свистович:**

— Цю ідею ми сплагіатили в болгарів. Наші львів'яни поїхали по комсомольській путівці до Болгарії (у Львові тоді всі поголовно вже були антикомсомольцями, і вони успішно захопили у себе комсомольські організації, використовуючи їхні ресурси й можливості для боротьби проти справи комуніс-

тичного союзу молоді). А там саме було голодування проти болгарського президента.

Я був проти, бо у болгарів тоді ситуація була іншою: 45 на 55 відсотків. А голодування — це така штука, яку можна використати лише один раз. Потім до нього звикають, і воно вже так ефективно не працює.

Поки у нас не знали, що таке голодування, всі розуміли, що це буде шок. Насправді це дуже потужний інструмент. І використовувати його тоді, як я думав, було зарано. Бо фактично ми мали тоді ситуацію 25% — за незалежність, а 75% — за Радянський Союз.

Тому мені здавалось, що голодування провалиться, тож вирішив участі в ньому не брати й поїхав знайомитися зі своєю майбутньою тещею. І навіть не знав, що відбувається там, у Києві, бо ж інтернету й мобільних телефонів тоді не було.



## ЧОМУ МІЛІЦІЯ НЕ РОЗІГНАЛА ПРОТЕСТ?

**Вахтанг Кіпіані:**

— КДБ намагався бути в курсі. Ідея великої протестної акції проговорювалася у студентських осередках доволі довгий час. І тому доводилося конспіруватися. Аж до того, що частині людей сказали, що голодування буде під Верховною Радою. І коли наші товариші поїхали під парламент — там їх уже чекала величезна кількість міліції. Отже, хтось їм цю інформацію «злив» або вони прослуховували активістів.

А в той самий час кияни, львів'яни і представники інших міст почали свій протест на Майдані, обдуривши таким чином владу. А потім люди прибували, прийшли кияни, і розігнати «без крові» акцію стало майже неможливо.

Почали створювати страйкові комітети — в інститутах, на деяких заводах. Було кілька акцій захоплення корпусів університетів — представники голодуючих заходили в аудиторії і закликали виходити на вулицю. Навіть деякі викладачі напівпримусово виганяли студентів на протест. Київ був наш! І навіть школярі приходили. Пам'ятаю ці саморобні плакати: «Школа така-то підтримує голодуючих студентів» або «ПТУ швейників каже: геть Масола й Кравчука!»

Чіпляти молодь влада не захотіла, бо люди виступили б на наш захист і ситуація могла вибухнути. Партійна влада ніяк не могла на це людське море вплинути — десь так, як і в 2004-му. Та й ніхто спершу не усвідомлював, що акція матиме такий масштаб і такий резонанс.

Також не забуваймо, що минав 1990-й рік, це був час масових акцій, і комуністи програвали на кожному кроці. 30 вересня, за кілька днів до голодування, була феноменальна демонстрація, влаштована Народним рухом та іншими демократичними організаціями, в якій взяли участь сотні тисяч людей. Я теж був серед них, і це було дивовижно — колона розтягнулася між сьогодишнім Майданом Незалежності та площею перед Республіканським стадіоном.

**Віктор Пор:**

— Сьогодні я згадую про ті дні, як про одні з найщасливіших днів мого життя. Це був такий емоційний підйом, така солідарність, така підтримка суспільства! Кияни, і не тільки кияни, приносили туди гори квітів. Це справді було не дарма. І, властиво, я вважаю, що кожне покоління має прожити щось подібне. Потім буде що згадувати і самому собі і розповідати нащадкам — щоб не було соромно дивитися їм у вічі. Тому потрібно було робити якісь радикальні дії: ходити по університетах, заходити в аудиторії під час лекцій з мегафонами, закликатися до страйку. І народ поступово розкачувався.

Нас підтримували політв'язні та репресовані — люди, які вже відсиділи в таборах до того моменту. Вони вміли голодувати. Пригадую покійну Оксану Мешко, котру називали матір'ю українських політв'язнів та дисидентів. Дуже славна жінка. Їй було

В останній день до наметів прийшло багато депутатів від опозиції, вона тоді мала назву «Народна Рада». Ми навіть брали в них автографи. У мене десь є блокнотик, де розписалися Степан Хмара, Володимир Яворівський, Іван Заєць та інші. Хоча дехто з політиків



Юні, майже діти, студенти змогли зробити те, чого не вдавалося цілим поколінням українських дисидентів

майже 80 років. Теж голодувала. Коли Ніла Крюкова стала голодувати, то всі говорили: «Сама Ніла Крюкова голодує, а не просто якісь шмаркачі».

**Тарас Прохасько:**

— Ми не сиділи й не лежали на Майдані постійно — ходили по університетах, заводах — піднімали народ. Останній день голодування я зустрів на заводі «Буревісник». У нас були такі мобільні групи, які їздили по підприємствах. Я був керівником однієї з них. Дорога до заводу займала десь півтори години з тодішнім громадським транспортом. Приїхали на збори колективу. Нас посадили за стіл, поставили воду у трілітрових банках (зустріч тривала години три, і за цей час свою банку я всю спорожнив).

У залі в перших рядах сиділи комуністи з парткомом. Деякі навмисно їли дуже смачні канічки з ковбасою, баликами, ікрою. Періодично пропонували нам. Це щоб вивести з рівноваги.

Вони сперечалися з нами, але ми все одно загітували робітників на страйк. Ми приїхали щасливі назад і побачили натовп значно щасливіших за нас людей. З'ясувалося, що ми щойно перемогли.

## ПЕРЕМОГА!

**Вахтанг Кіпіані:**

— 17 жовтня Верховна Рада ухвалила постанову про часткове задоволення вимог голодуючих студентів і про поступове виконання решти. Було вирішено розходитися. Відчували велике щастя. Частина студентів-радикалів була налаштована залишатися до початку виконання вимог. Але керівництво табору, Доній, Іващишин, Барков, казали, що ми зобов'язані виконувати домовленості. Я зібрав речі й поїхав до Миколаєва.

тільки ми підїхали до неї зі складеними наметами.

## ЗРАДА

**Олесь Доній:**

— Революція стала найуспішнішою акцією з часів боротьби за Незалежність і це приклад того, що нам вдалося замислити, організувати та успішно завершити акцію. Тобто, це приклад того, що Україна боролася й постійно перебувала в контраргументації до московських істориків та політологів. Наводжу приклад: я особисто знаю, що Україна боролася. А коли вони кажуть, що Україна виборола незалежність лише через непідписання Союзного договору й путч у Москві — ні, це не правда, і наша Революція є правдивим доказом цього.

Студентська революція перемогла! Це була успішна акція — без жодного програшу.

А от через недовершеність нашої революції прогнала вся Україна, бо вона втратила шанс. Адже домовленість про проведення в подальшому пе-



З голодуючими студентами на граніті було солідарне свідоме студентство інших республік Радянського Союзу та всього світу

казав: це ми маємо у вас брати автографи, бо ви таку велику справу зробили...

**Михайло Свистович:**

— Голодування стало центральною подією, і взагалі без цього голодування не було б незалежної України. Тоді мав бути підписаний союзний договір, який зробив би вихід республіки зі складу СРСР фактично неможливим. На той момент в Конституції було просто вказано, що кожна республіка має право вийти зі складу СРСР. А в цьому новому союзному договорі було прописано механізм, який був настільки складним, що практично здійснити вихід було неможливо, якщо центральна влада захотіла б цьому завадити. Тому непідписання Україною нового союзного договору було головною умовою голодування.

Завдяки голодуванню ми досягли, що Україною цей договір не було підписано. А ще влада стала не боятися. Коли влітку 1991 року на порядку денному знову постало питання підписання нового союзного договору, то Верховна Рада відразу зняла це питання, як

ревиборів таки існувала — а до цих перевиборів була не готова решта України. І виявилось, що наші старші товариші — опозиція — теж не були готові до такого. Вони не розуміли важливість необхідності й можливості взяти владу в свої руки. А студентські ватажки цю важливість розуміли. В результаті прогнала Україна, бо вона втратила шанс стати європейською державою, частиною європейської спільноти, пройти той шлях, який дуже швидко пройшла Центральна Європа.

Різниця між оксамитовими революціями й нашою — один рік (в Східній Німеччині, Польщі, Чехії були такі революції в 1989-му році, а в нас — у 1990-му). А тепер різниця в розвитку з нашою країною — понад двадцять років. Тобто нам, щоб досягти такого рівня, як Польща чи Чехія, вже потрібно 20 років.

**Віктор Пор:**

— Нас «кидонули». Наші «старші брати», які вже були депутатами, не захотіли ризикувати своїми кріслами. Власне, перевибори — це той пункт наших вимог, який не було виконано. Коли закінчилося

голодування, буквально через пару тижнів, 7 листопада, відбувалася акція в Києві та інших регіонах щодо перешкоджання проведення параду до дня Жовтневої революції. Тоді заарештували кількох активістів і Степана Хмару. Всю увагу суспільства було прикуто до визволення Хмари. Якось так звелися нанівець ці моменти. А потім почалася ініціатива союзнного референдуму.

До речі, що дуже цікаво, фактично ці події дуже налякали старших наших «деятелей» і вже на виборах до Верховної Ради 1994 року ввели закон (його було лише одного разу введено в дію), згідно з яким заборонялося балотуватися громадянам, вік яких становив менше 24 років. Це робилося для того, щоб відсікти активну молодь, яка на цій хвилі показала себе. І тоді ані Медунця, ані Доній, ані Тягнибок, ані багато інших людей не могли балотуватися.

## ЩО ЗМІНИЛОСЯ ПІСЛЯ РЕВОЛЮЦІЇ НА ГРАНІТІ?

**Михайло Свистович:**

— Голодування пришвидшило розпад КПРС і комсомолу, люди почали масово виходити з партії, письменник Олесь Гончар показово спалив свій партквиток на Майдані. Він був певним моральним авторитетом, його вивчали у школі. І цей його мужній вчинок досить суттєво підлив оливи у вогонь.

Революція радикалізувала активну частину населення, налаштувала на рішучість.

Після голодування я побачив, що ситуація така: ми в меншості, нам треба ще довго боротися, але народ вже почав замислюватися про незалежність України, хоча раніше це мало кому могло спасти на думку. Після ж голодування ідея незалежності почала активно обговорюватися.

Коли у ВР виступали депутати з опозиції (Народної ради), закликали піти на зустріч мітингувальникам, комуністи займали цинічну позицію. А народний депутат СРСР, знаменитий лікар Касьян, сказав: «Хай голодують, нам більше ковбаси буде». Тоді купа народу з усієї України повідправляла йому посилки з ковбасою.

У нас був холодний розрахунок, а голодування передувало двомісячній підготовці до акції. Ми знали, що нас будуть жаліти. Ми знали, що на нас не зможуть не звернути увагу: діти ж голодують! І що це приверне на нашу сторону тих, хто до студентської революції був байдужим до усього, хто не переймався ідеями свободи й демократії.

**Матеріал**

**до публікації підготував  
Олександр Зінченко  
Український інститут  
національної пам'яті  
Фото з альбому  
«Студентська  
революція на граніті»**



## В УКРАЇНІ

«ДНР» І «ЛНР» ЗАЯВИЛИ  
ПРО ПЕРЕНЕСЕННЯ СВОЇХ  
«ВИБОРІВ»

Незаконні угруповання «ДНР» і «ЛНР», які контролюють частини Донецької й Луганської областей України, заявили про скасування своїх «виборів» до місцевих органів влади, призначені раніше на 18 жовтня та 1 листопада. У заяві представників «ДНР» і «ЛНР» йдеться, що вибори перенесено на наступний рік, і наголошується, що рішення ухвалене у зв'язку з підсумками зустрічі «нормандської четвірки» в Парижі.



2 жовтня учасники зустрічі в «нормандському форматі», що відбулася в Парижі, заявили після її закінчення, що вибори в тимчасово окупованій нині частині Донбасу можуть відбутися тільки за українським законодавством, а відтак і не в ті терміни, які собі визначили сепаратисти. Президент України Петро Порошенко, зі свого боку, сказав, що всі учасники «нормандської четвірки» твердо й чітко підтримали його позицію про неприпустимість «фейкових виборів» 18 жовтня і 1 листопада. Четвертий учасник зустрічі, президент Росії Володимир Путін, сам не коментував її результатів, але його речник Дмитро Песков повідомив, що його шеф протягом кількох днів дасть доручення обмірковувати ці питання з «офіційними представниками» підтримуваних Росією незаконних збройних сепаратистських угруповань «ДНР» і «ЛНР». На думку численних політологів, скасування сепаратистських «виборів» на Донбасі – це чергове свідчення краху путінського проекту «Новоросія».

У ПОЛОНІ В БАНДИТІВ  
ПЕРЕБУВАЄ 153 УКРАЇНЦІ

Уполоні так званих «ополченців» та російських військ на Сході України перебуває 153 українця, в тому числі цивільні. Зокрема, в Донецьку утримують близько 20 осіб. Наразі ведуться переговори щодо їх звільнення. Про це 6 жовтня розповів радник голови СБУ Юрій Тандіт. «Ми на сьогоднішній день точно знаємо про перебування в полоні в бандитів 153 осіб. Сподіваємося, що всі ці наші громадяни живі», – сказав він. Що стосується деяких заяв волонтерських груп щодо кількості полонених, які будуть звільнені найближчим часом,



то, за словами радника голови СБУ, «є скупчення великої кількості наших заручників у кількох містах, у тому числі на території Росії». «Якщо говорити про групу більше 20 осіб, вона, підтверджую, знаходиться в Донецьку, ми справді ведемо стосовно їх переговори», – підкреслив Тандіт.

Нагадаємо, станом на початок вересня, за інформацією СБУ, в заручниках залишалося 156 українців, з них майже 100 – це військовики та бійці добровольчих батальйонів, інші – цивільні.

Раніше депутатка Ірина Герасченко заявила, що за підсумками переговорів у Мінську 6 жовтня з'явилася надія звільнити заручників, що перебувають у Луганську.

СВІТОВИЙ БАНК  
ПОГІРШИВ РІЧНИЙ  
ПРОГНОЗ СТОСОВНО  
УКРАЇНИ

Світовий банк дещо погіршив свій попередній прогноз щодо української економіки: на думку аналітиків банку, падіння на початку року виявилось більшим за їхні очікування через ескалацію конфлікту на Донбасі. Водночас у Світовому банку побачили фінансову стабілізацію в Україні та ознаки зростання, яке може розпочатися наступного року, за умови реформ та відносної стабільності на Східному фронті. На думку інших експертів, лише стабілізації наповнення бюджету та курсу гривні замало, відтак говорити про зростання ВВП наразі передчасно.



Цього року валовий внутрішній продукт України скоротиться на 12%, експорт впаде майже на 20%, а державний борг перевищить 90% ВВП – йдеться в оновленому прогнозі Світового банку. Ці показники дещо погіршилися в порівнянні з попередніми прогнозами, зокрема й через збитки, завдані українсько-російським конфліктом.

У прогнозі Світового банку очікують, що в наступному році український експорт, який нині скорочується, зросте на 6%, державний борг зменшиться на 5% ВВП, а інфляція, що цього року має сягнути 42%, в наступному році скоротиться вдвічі.

АГЕНЦІЯ FITCH ЗНИЗИЛА  
РЕЙТИНГ УКРАЇНИ  
В ІНВАЛЮТІ ДО  
ПЕРЕДДЕФОЛТНОГО

Міжнародна рейтингова агенція Fitch знизила довгостроковий і короткостроковий рейтинги дефолту емітента (РДЕ) в іноземній валюті України з рівня C до RD (обмежений дефолт). Про це йдеться в повідомленні цієї рейтингової агенції.



«Десятиденний пільговий період для погашення єврооблігацій на 500 млн. доларів з терміном погашення 23 вересня 2015 року закінчився, проте виплати за цими паперами не було проведено», – наголошується в повідомленні агенції. Fitch розцінила цей факт як дефолт країни за своїми суверенними зобов'язаннями за євробондами.

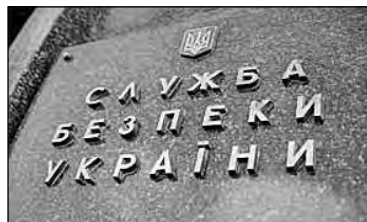
Раніше Україна надала кредиторам пропозицію про обмін державних євробондів і облігацій з державною гарантією на загальну суму майже 18 млрд. доларів.

Відповідно до методології Fitch, це являє собою обмін проблемних боргових зобов'язань, який потягне істотні збитки для власників облігацій і проводиться, щоб уникнути дефолту. Fitch підвищить рейтинги України після того, коли з'ясує, що обмін боргу відбувся успішно.

Довгостроковий РДЕ України в національній валюті, а також стея рейтингу підтверджені на рівні «ССС».

ОФІЦЕРИ СБУ НАПАЛИ  
НА ЖУРНАЛІСТІВ, ЯКІ  
ЗНІМАЛИ СЮЖЕТ ПРО ЇХНІ  
ДОРОГІ АВТОМОБІЛІ

Журналіста телепрограми «Схеми» Михайла Ткача й оператора Кирила Лазаревича, які знімали сюжет про дорогі автомобілі есбеушників, затримали працівники СБУ вранці 2 жовтня під час зйомок епізоду для журналістського розслідування. При затриманні, за словами журналістів, працівники СБУ застосували силу. У журналістів також відібрали й пошкодили техніку. За деякий час журналістів відпустили, на місце події вони викликали поліцію й написали заяву як постраждали.



Начальник головного управління СБУ в місті Києві та Київській області Михайло Глужовський за наказом голови СБУ Василя Грицака надав журналістам програми «Схеми» відео з відомих камер спостереження. При цьому сам момент нападу на знімальну групу, яку силоміць затримали представники київського обласного управління СБУ, на відео вилучено.

Голова СБУ Василь Грицак зустрічався з Михайлом Ткачем та Кирилом Лазаревичем і розповів журналістам, що доручив скоротити термін службового розслідування інциденту до 10 днів (за законом, таке розслідування може тривати місяць). Також він сказав, що ухвалюватиме остаточне рішення про подальші дії щодо працівників СБУ після того, як побачить результати внутрішнього розслідування.

МОСКВА ТА КИЇВ  
ВЕДУТЬ ПЕРЕГОВОРИ  
ПРО ПЕРЕДАЧУ НАДІЇ  
САВЧЕНКО УКРАЇНІ

Росія та Україна ведуть активні переговори про передачу легендарної української льотчиці й народного депутата України Надії Савченко для відбування покарання на українській території. Про це 6 жовтня заявив журналістам адвокат Н.Савченко Марк Фейгін.



«Я був у Києві, і мені вдалося дізнатися деякі додаткові подробиці: в даний час тривають досить інтенсивні переговори про можливу передачу Надії Савченко для відбування покарання на територію України», – сказав Фейгін.

«З боку Кремля, можливо, буде висунуто вимогу про те, що обмін відбудеться при усуненні захисту від цієї кримінальної справи. Ми до цього готові», – заявив Фейгін.

На судовому процесі в Донецьку (Ростовська область) нині триває допит офіцера ФСБ, який, за його твердженням, доставив Надію Савченко з Кантемирівського району Воронізької області до Воронежа.

ФІЛЬМ «МАЙДАН»  
ОТРИМАВ ГРАН-ПРІ  
КІНОФЕСТИВАЛЮ  
В НЮРНБЕРЗІ

Документальний фільм «Майдан» завоював головну нагороду 9-го Міжнародного фестивалю фільмів про права людини в Нюрнберзі



(Німеччина). Режисер картини Сергій Лозниця отримав гран-прі у вівторок, 6 жовтня, разом з грошовою премією у розмірі 2500 євро.

В основу фільму лягли кадри документальних зйомок на київському Майдані Незалежності, що став центром масових виступів проти диктаторської політики Януковича, який на догоду Путіну заблокував підписання угоди з Євросоюзом про інтеграцію та зону вільної торгівлі.

Кінострічка показує революційні події в Києві в крупних планах без коментарів, заяв чи оціночних суджень – кадри з розгорнутими прапорами, палаючими барикадами і беззбройними людьми промовляють самі за себе.

Фільм про події в Україні вперше було показано в травні 2014 року на Міжнародному кінофестивалі в Каннах. Його автор, режисер Лозниця, що народився в Білорусі і виріс в Україні, з 2001 року мешкає й працює в Німеччині.

У ПАРКАХ ТЕРНОПОЛЯ  
ВСТАНОВЛЯТЬ  
СКУЛЬПТУРИ  
АМЕРИКАНСЬКОГО МИТЦЯ

Американець Ліланд Беті створив у Тернополі дерев'яні скульптури. На виставці митця «Що кажуть дерева?» експонуються три скульптурні композиції.

Ліланд Беті народився у Сполучених Штатах Америки, в штаті Техас. Митець часто подорожує – побував вже майже в 50 країнах світу. Ліланд Беті для створення скульптур використовує дерева лише з того місця, де працює над своїми роботами. За словами митця, скульптури він творить тільки із сухих дерев.



«Я не диктую правила краси. Ніколи не зможу контролювати творчий процес. Намагаюсь дослухатися до краси й цінувати її. Розповідати про свої роботи не буду. Адже кожна людина має побачити в скульптурах щось своє і по-своєму розуміти їх», – каже Ліланд Беті.

Експозиція «Що кажуть дерева?» триватиме до 23 жовтня. Після виставки скульптури американського митця встановлять у парках Тернополя.

**За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій**



## АМЕРИКА СЬОГОДНІ



Катерина Кіндрась,  
власний кореспондент  
«Нової газети» в Америці

Крістофер Гарпер-Мерсер – 26-річний студент громадського коледжу Умпква (Umpqua) американського міста Роузбург у штаті Орегон – 1 жовтня розстріляв одногрупників коледжу, в якому навчався. За словами очевидців, мішенню нападника стали християни. Він підходив до жертви й запитував, якого вона віровизнання. Почувши у відповідь «Християнин», безжально її розстрілював.

Як повідомила поліція, сам нападник був убитий під час стрілянини між ним і поліцією. Підсумок трагедії – дев'ятеро (нападник – десятий) убитих і семеро поранених.

Поліція з'ясувала, що вбивця був у бронжилеті, приніс з собою до коледжу шість пістолетів з набоєм, ще сім було виявлено у його помешканні, де він мешкав з матір'ю.

Влада штату повідомила, що серед загиблих – люди віком від 18 до 67 років, це зокрема першокурсники та викладач коледжу.

Ті, хто знав Гарпера-Мерсера характеризують його як одинака, який симпатизував «Ірландській республіканській армії» (IRA) та розмірковував про розчарування традиційною релігією. Він також відстежував факти масових розстрілів і в одному дописі в соціальних мережах закликав читачів переглянути кадри убивства тележурналістки й оператора в серпні цього року в штаті Вірджинія.

Президент США Барак Обама в зв'язку з орегонською трагедією заявив про необхідність змінити, нарешті, закони про зброю. За його словами, вбивства в школах і коледжах стали рутиною, і це страшно, з цим пора закінчувати.

Він закликав американців чинити тиск на Конгрес, з тим, щоб законодавці ухвалили врешті-решт закони про контроль над зброєю, які «ґрунтуються на здоровому глузді».

Звертаючись до співвітчизників по телебаченню, Обама нагадав, що більшість американців, включно з тими, хто володіє зброєю згідно із законом, висловлюються за введення більш жорстких законів, що контролюють її придбання та володіння. За словами Обами, у американців викликає занепокоєння той факт, що масова стрілянина

стала повсякденним явищем у США. Президент закликав американців пам'ятати про те, хто підтримує контроль над зброєю, і хто протистоїть йому, коли вони голосуватимуть на виборах наступного року.

Трагедія в Орегоні стала причиною відставки міністра освіти США Арне Дункана. Ввечері 2 жовтня Барак Обама підтвердив, що він іде у відставку. Хоч провини Дункана в тому, що в Орегоні божевільний студент розстріляв своїх однокурсників, немає.

Два роки тому на запрошення своїх орегонських родичів ми святкували разом з ними Різдво на гірськолижному курорті Бенд.

зброї, каже «Ні!». Бо для неї це означає зменшення прибутків. Як не дивно, цих бариг, які наживаються на крові американського народу, палко підтримують більшість конгресменів і сенаторів. Таємниця такої «любові» проста – гроші. Саме NRA виступає спонсором багатьох законодавців, коли вони розпочинають свої передвиборчі кампанії. І, опинившись у Капітолії, вони не забувають, на чій гроші вони стали владоможцями.

Вогнепальна зброя є в половині американських родин. Середня кількість одиниць на родину, що має зброю, – 4. Щороку 6 мільйонів (!) американців стають жертвами злочинів, ско-



Роузбург (штат Орегон), громадський коледж Умпква. 1 жовтня тут розігралася трагедія, внаслідок якої загинуло 9 осіб, ще 7 дістали тяжкі поранення

# ОРЕГОНСЬКА МАСАКРА: ЯК ЗУПИНИТИ ВБИВЦЬ?



Поминаючи загиблих в Орегоні, американці запитують самі себе і владу: «Допоки?»

Пригадується, як дорогою до нього ми зупинилися в невеличкому містечку, щоб заправитися бензином й купили в тамтешній крамничці місцеву газету, яка з першої сторінки й до останньої аж закликала рекламною запрошеннями: «Суперсучасний пістолет, автоматична гвинтівка або бойовий кулемет – найкращий різдвяний дарунок!».

Трагедія в Орегоні дала ще один привід для загальноамериканської дискусії про вільний обіг зброї. На думку багатьох американців, далі так тривати не може, з цим треба щось робити. Барак Обама ще після трагедії в містечку Ньютаун (штат Коннектикут), де божевільний розстріляв маленьких школярів, обіцяв, що докладе всіх зусиль, аби обмежити продаж вогнепальної зброї та набоїв до неї. Однак на заваді цим планам стала всесильна NRA (National Rifle Association) – Національна стрілецька організація, створена ще в далекому від нас 1871 році. Нині це потужна громадська інституція з 2,8 мільйона членів, яка володіє колосальними коштами. Саме вона кожного разу, коли влада на вимоги народу збирається обмежити продаж вогнепальної

зброї озброєними злочинцями. Вбивство в країні фіксується кожні 24 хвилини (!).

Ні для кого не є тамницею, що злочинці рідко купують зброю легально – для них існує неозорний ринок зброї поза її легальним обігом. В середньому тільки 7 відсотків озброєних злочинців придбали свою зброю легальним шляхом. Головне джерело поповнення злочинних арсеналів – нелегальна торгівля зброєю.

Але навіть якщо хтось захоче купити в США зброю легально, перед ним постане вкрай мало бар'єрів. Нинішній орегонський «герой» Крістофер Гарпер-Мерсер, який холоднокрівно розстрілював своїх однокурсників, за словами його батька, страждав на психічну недугу (синдром Аспергера). Але це не завадило йому мати цілий арсенал вогнепальної зброї. Таким же синдромом страждав і Адам Ленза, який 14 грудня 2014 року розстріляв у Ньютауні 20 ні в чому не винних маленьких дітей. Тобто, проблема на поверхні – посилити контроль за психічним здоров'ям тих, хто хоче купити пістолет чи автоматичну гвинтівку. Але все-таки NRA не посилює, вона

дбає насамперед за прибутки, все інше для неї не має жодного значення. При цьому ці ділки цинічно посилюються на Конституцію США, в якій справді гарантується вільне володіння зброєю, але там немає жодного слова про те, що зброю можна продавати божевільним. На кшталт Джеймса Голмса з містечка Аврора (штат Колорадо), який зайшов до кінотеатру й холоднокрівно розстріляв 10 ні в чому не винних глядачів. Ще двоє від отриманих ран померли в шпиталі. 59 осіб було доставлено до лікарень з вогнепальними пораненнями. Одинадцять з них назажди залишилися каліками. Наймолодшому з них було всього три місяці.

У грудні 1993 року Колін Фергюсон увійшов до нью-йоркської електрички, витягнув автоматичну гвинтівку з магазину підвищеної місткості й почав розстрілювати пасажирів. Загинуло п'ятеро осіб. Серед убитих був і Деніс Маккарті, чоловік медсестри Каролайн Маккарті, а їхнього сина Кевіна було тяжко поранено в голову і внаслідок цього паралізувало. Коли Фергюсон припинив стрілянину, аби змінити магазин, пасажири електрички повалили його на підлогу й відібрали гвинтівку. Після цієї трагедії Керолайн Маккарті стала членом американського Конгресу, де вона затято бореться за заборону продажу вогнепальної зброї з магазинами підвищеної місткості.

Нині вона, хоч з січня цього року вже не є членом Конгресу, палко підтримує президента Обаму в його зусиллях бодай якось зупинити криваву вакханалію в США. «Президент обрав цілісний підхід до розв'язання проблеми озброєного насилля, – заявила Маккарті. – Вперше за останні 20 років він демонструє лідерство в питанні обмежень на бойову

зброю і зброю з магазинами підвищеної місткості, в питанні прискіпливої перевірки покупців вогнепальної зброї і в необхідності припинення незаконного її продажу».

У США заборона на продаж й використання зброї з магазинами підвищеної місткості діяла 10 років – з 1994 до 2004 року. З тих пір прихильники контролю над зброєю виступають за його відновлення, але NRA погрожує судами та іншими заходами, які не допустять нової заборони.

Керолайн Маккарті заявляє, що «любов до зброї» в США підігрівається інтересами виробників і продавців зброї, над якими тримає «парасольку» NRA.

«Люди втомилися від того, що невелика частина нашого населення з великими грішми – лоббісти й виробники зброї – стоять на перелоні всіх спроб забрати найнебезпечнішу зброю з рук небезпечних зловмисників», – каже вона.

Коли в Ньютауні божевільний Адам Ленза повбивав дітей, Керолайн Маккарті виступила в Конгресі зі словами: «Ці діти – приклад того, що кожного дня відбувається в нашій країні...». Голос конгресменки після цих слів сильно затремтів, але вона договорила: «Це має принитися. Ми – американці. Це нас не гідно...» Її підтримав тодішній мер Нью-Йорка Майкл Блумберг, який сказав: «Порожні слова не можуть вилікувати нашу націю, тільки дія може зробити це. Насильство із застосуванням зброї стає національною епідемією і трагедією, яка вимагає більше, ніж слів. Ми є єдиною промислово розвинутою країною, яка має цю проблему. У всьому світі ми одні такі. І саме тому ми потребуємо негайних дій на національному рівні від президента й Конгресу. Це питання має бути першим на порядку денному».



## В АМЕРИЦІ

БАРАК ОБАМА  
НАЗВАВ ПІДХІД РОСІЇ  
ДО ПРОБЛЕМ СІРІЇ  
РЕЦЕПТОМ КАТАСТРОФИ

Президент США Барак Обама назвав 2 жовтня рецептом катастрофи підхід Росії до становища в Сирії, за якого Кремль називає «терористами» всіх супротивників режиму президента Сирії Башара аль-Асада.



Він наголосив, що повітряні удари Росії проти сил поміркованої сирійської опозиції, а не проти екстремістського угруповання «Ісламська держава» чи ісламістських груп, пов'язаних із мережею «Аль-Каїда», тільки віддалять Сирію від політичного виходу з конфлікту.

За словами американського президента, Путін у його підході до Сирії (нищити всіх, хто протистоїть Асадові) привабив на свій бік тільки самого Асада й Іран, у той час як США стоять на чолі міжнародної коаліції з понад 60 держав, яка протистоїть «Ісламській державі» в Сирії та Іраку. За його словами, таким чином Росія виступає з позиції слабкості.

Москва заявляє, що метою її вторгнення в Сирію є боротьба з «Ісламською державою» та іншими «терористами», та при цьому не приховує, що діє саме на порятунк режиму Башара аль-Асада, який так само називає «терористами» всіх своїх супротивників: і радикальних ісламістів, і сили поміркованої політичної опозиції, що мають підтримку Заходу й арабського світу. Тим часом, Захід і більшість арабського світу відмовляють Асадові в легітимності через його війну проти власного народу, заявляючи, що єдиним легітимним представником інтересів сирійського народу є поміркована сирійська опозиція.

АМЕРИКАНСЬКІ  
ВІЙСЬКОВИКИ  
ПОМИЛКОВО ОБСТРІЛЯЛИ  
ШПИТАЛЬ В АФГАНІСТАНІ

Головнокомандувач міжнародними силами під егідою НАТО і американськими військами в Афганістані генерал Джон Кемпбелл заявив 6 жовтня, що шпиталь у афганському місті Кундуз, де загинуло 22 особи, обстріляли помилково. «Удару по шпиталю завдали помилково, – заявив він. – Ми ніколи зумисне не цілилися б у медичний заклад».



3 жовтня обстріл лікарні американськими військовиками у ході боїв з «Талібаном» забрав життя 22 людей. Армія США заявила, що про авіаудар попросили афганські війська. Згідно із заявою афганської влади, із території шпиталю стріляли бойовики. «Рішення здійснити повітряну атаку було американським рішенням, ухваленим у межах командування США», – заявив представник Пентагону у відповіді перед комітетом Сенату зі збройних сил. За словами генерала Кемпбелла, воно пройшло «суворі» військові процедури, розроблені, аби уникнути таких помилок. Водночас він відмовився розкривати деталі ситуації та, зокрема, ім'я того, хто міг бути відповідальним за цю помилку. Генерал зазначив, що розкрити цю інформацію можна буде лише після відповідного розслідування.

Медична благодійна організація «Лікарі без кордонів», чії працівники також стали жертвами нападу на Кундуз, раніше заявила, що шпиталь обстріляли зумисне і це бомбардування рівнозначне воєнному злочину. Шпиталь після авіаудару зазнав значних руйнувань.

США СТВОРИЛИ  
ЗОНУ ВІЛЬНОЇ  
ТОРГІВЛІ З КРАЇНАМИ  
ТИХООКЕАНСЬКОГО  
РЕГІОНУ

Дванадцять держав Тихоокеанського регіону уклали 5 жовтня в Атланті (штат Джорджія) угоду про створення найбільшої зони вільної торгівлі у світі, до якої увійдуть США, Японія, Мексика, Австралія, Бруней, Канада, Чилі, Малайзія, Нова Зеландія, Перу, В'єтнам та Сінгапур. Разом ці країни виробляють майже 40% світового ВВП.



Проект Тихоокеанського партнерства передбачає скорочення торговельних бар'єрів, встановлення стандартів оплати праці та екологічних норм виробництва.

Прем'єр-міністр Японії Сіндзо Абе привітав угоду, досягнуту на переговорах в Атланті. «Це далекосяжне рішення для всіх країн-учасниць, які поділяють спільні цінності та прагнуть збудувати вільну й справедливую економічну зону», – заявив Абе.

Конгрес США має в найближчі 90 днів розглянути проект і поставити його на голосування.

ЕСНОУДЕН: «СПЕЦСЛУЖБИ  
МОЖУТЬ ТАЄМНО  
СТЕЖИТИ ЗА ЛЮДЬМИ  
З ДОПОМОГОЮ  
СМАРТФОНА»

Спецслужби США та Великої Британії можуть таємно вмикає на смартфонах мікрофон, камеру й читати листування. Ко-



ристувачі смартфонів практично ніяк не можуть перешкодити спецслужбам отримати «повний контроль» над їхніми телефонами. Про це заявив викривач американських спецслужб Едвард Сноуден.

Він, зокрема, повідомив, що Управління урядового зв'язку Великої Британії (GCHQ) має можливість зламувати телефони без відома користувача. За словами Сноудена, GCHQ може отримати доступ до телефону, надіславши на нього зашифроване повідомлення, після чого спецслужби зможуть слухати все, що відбувається навколо, а також робити фотографії. Уряд Великої Британії відмовився коментувати цю заяву.

Е.Сноуден не сказав, що GCHQ або Агентство національної безпеки США (АНБ) зацікавлені в масовому моніторингу повідомлень простих громадян, але при цьому заявив, що обидва агентства вклали чимало зусиль для того, щоб розробити технологію, що дозволяє їм зламувати смартфони. «Вони хочуть не вас, а ваш телефон», – сказав він.

З приводу відносин між GCHQ і АНБ Сноуден сказав, що «по суті, GCHQ є залежною структурою АНБ».

СМЕРТЕЛЬНИЙ  
ЛІЧИЛЬНИК «ГООКІНА»

Не менше семи осіб стали жертвами урагану «Гоакін» і викликані ним повені в американському штаті Південна Кароліна. Губернатор цього штату Ніккі Гейлі повідомила, що через ураган та його наслідки в штаті оголошено надзвичайний стан і закликала мешканців штату не залишати будинків без крайньої необхідності.

Багато федеральних гайвеїв у Південній Кароліні перекрито. Школи в понеділок, 5 жовтня, було зачинено.

За три дні в місті Чарльстон (штат Південна Кароліна) випало 35 см опадів. У столиці штату – місті Колумбія – за добу випало рекордні 18 см дощової води.



Влада Південної Кароліни назвала нинішній ураган явищем, що трапляється раз на тисячоліття. Президент США Барак Обама оголосив надзвичайний стан, що дає федеральному уряду можливість надати штату допомогу в боротьбі зі стихією.

У четвер, 1 жовтня, жертвою «Гоакіна» став вантажний корабель

El Faro («Маяк») з 33 моряками на борту. Як повідомляється, пропливши ураган наскрізь, корабель зник з радарів. Пізніше рятувальні служби вилучили в океані його уламки та кілька трупів.

МІЖНАРОДНИЙ ТРИБУНАЛ  
НАПЕРЕКІР РОСІЙСЬКОМУ  
ВЕТО

Розслідування авіакатастрофи «Боїнга» МН-17, яка сталася минулого літа в небі над Донбасом і в якій загинуло 298 осіб, обговорили 5 жовтня в Нью-Йорку без Росії. Україна, Австралія, Нідерланди, Бельгія та Малайзія радились, як оминати російське вето в ООН та все ж створити міжнародний трибунал. Офіційні результати розслідування трагедії оприлюднять 13 жовтня. Нині криміналісти продовжують вивозити фрагменти літака з окупованих територій.



Російське вето на створення трибуналу для розслідування катастрофи «Боїнга» розчарувало світову спільноту. Тому країни всерйоз працюють над трибуналом на базі п'яти країн. Про це повідомили представники Австралії, Нідерландів, Бельгії, Малайзії та України.

Міністр закордонних справ Австралії Джулія Бішоп, коментуючи зустріч, сказала, що не можна дозволити російському вето стати на заваді розслідуванню. «Ми розглядаємо варіанти, як нейтралізувати російське вето, що стосується цього жорстокого злочину», – зазначила вона. За словами Джулії Бішоп, мова цілком може йти про трибунал за участі Австралії, Нідерландів, Бельгії, Малайзії та України, а також про судове переслідування на державному рівні. За відповідною резолюцією країни готові звернутися до ООН. Це дасть змогу обійти вето Росії та використати можливості національної юрисдикції.

Напередодні зустрічі посол України в США Валерій Чалий анонсував, що переговорники запропонують створення трибуналу аналогічного тому, який було створено під час розслідування теракту над Локербі (Шотландія).

## НОВА ЛОТЕРЕЯ ГРІН-КАРТ

Доголосив про початок прийому заявок для розиграння нової лотереї грін-карт. До 3 листопада 2015 року посольство США прийматиме заявки на участь у лотереї, за якою громадяни України можуть отримати грін-карту в 2017 році.

Прийом анкет стартував опівдні 1 жовтня за східно-американським часом. Програму Diversity Visa розраховано на громадян держав, які традиційно мають низький рівень імміграції до Сполучених Штатів. Загалом у світі на рік видається 55 тисяч диверсифікаційних віз,

порядка 1200-1500 з них у минулі роки отримували українці, повідомив генеральний консул США в Києві Вільям Бистрянські.



Подавати заявки на участь у диверсифікаційній візовій лотереї потрібно на сайті Департаменту США. Обов'язковою умовою участі є закінчена середня освіта і щонайменше дворічний стаж трудової діяльності. Подання аплікаційних форм у рамках програми безкоштовна, наголошує Вільям Бистрянські, оплата здійснюється лише на етапі оформлення візи.

«До цього моменту, до того, як ви виграли лотерею, до того, як ви подивились на сайт і дізнались, що ваші дані там, ви не повинні нікому платити ані копійки», – наголосив він.

Результати візової лотереї стануть відомі у травні 2016 року, після цього заявників, що виграли, запрошують для подальшої співбесіди до консульства.

У КАЛІФОРНІЇ  
ЛЕГАЛІЗУВАЛИ  
«МЕДИЧНИЙ СУЇЦИД»

Каліфорнія стала п'ятим американським штатом, що дозволив евтаназію для смертельно хворих пацієнтів. Відповідний закон підписав у понеділок, 5 жовтня, губернатор штату Джеррі Браун.



За цим законом, лікар не може безпосередньо брати участь у евтаназії, проте має право після трьох звернень пацієнта, жити якому залишилося не більше півроку, виписати йому препарати, що можуть заподіяти смерть. Раніше евтаназію дозволили в Орегоні, Вашингтоні, Монтані та Вермонті.

Прихильники «суїциду з медичною допомогою», як ще називають евтаназію, домагалися її легалізації у Каліфорнії протягом кількох десятиліть: шість разів голосування оберталося проти цього закону. На думку його прибічників, це має дати хворим на рак та інші важкі недуги можливість гідно піти з життя без страждань і менше мучитися від болю.

Закон було ухвалено після загальнонаціональної кампанії навколо випадку 29-річної Бріттани Мейнард, яка хворіла на рак мозку. Жінка спеціально переїхала з Каліфорнії до Орегону, аби скористатися можливістю евтаназії. Проти каліфорнійського законодавства запекло виступають деякі релігійні організації, зокрема, Римо-католицька церква, позаяк, стверджує вона, життя дарує людині Господь і забрати його може тільки Він.

**За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій**





**Використовуйте свою Visa® картку  
9/01/15 – 11/30/15, щоб мати можливість виграти.**

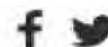
**Ви можете виграти Гранд приз – подорож до Super Bowl 50**  
Перший приз – влаштуйте в себе Super Bowl прийняття



Уявіть собі: 4 дні, 3 ночі у Сан Франциско, Каліфорнія, включаючи два квитки на Super Bowl 50. Чим більше використовуєте свою Visa® картку, тим кращі Ваші можливості виграти.

**Використовуйте свою Visa® картку 9/01/15 – 11/30/15, щоб мати можливість виграти.**

**For Official Rules, see Customer Service desk or [visa.com/goldenmvp](http://visa.com/goldenmvp).**



Щоб дізнатись про офіційні правила, звертайтеся до служби підтримки клієнтів, або дивіться [visa.com/goldmvp](http://visa.com/goldmvp).  
Вживаючи свою Visa картку з 1-го вересня 2015 по 30 листопада 2015 року користувачі мають усі шанси виграти призи від "Visa Super Bowl 50". Чим більше особа користується своєю Visa картою тим збільшується імовірність виграти.

**Гранд приз-подорож включає:**

Подорож на двох до Сан Франциско, Каліф.

Два (2) квитки, щоб відвідати гру Super Bowl 50, 7 лютого 2016 р. на стадіоні "Levi's", Санта Клара, Каліф.

4-денну подорож із 3-разовим поселенням у готелі до Сан Франциско, Каліф.

На додачу: два квитки до NFL, \$500 Visa Gift card і багато іншого!

Не потрібно ніяких вступних внесків чи зобов'язань, щоб долучитись чи виграти Visa Super Bowl 50 призи. Ті хто придбали вступні внески і ті хто ні, мають однакові шанси виграти. Станом на 9/01/15 кваліфікують легальні мешканці США, віком 18 р. і старші.

Для більш детального ознайомлення із правилами для вступів без внесків ознайомтесь із Офіційними Правилами (PDF) чи відвідайте [visa.com/goldenmvp](http://visa.com/goldenmvp). PIN та ATM транзакції не приймаються. Анулюється у Пуерто Ріко й у місцях де не дозволено. Виграші розпочинаються 9/01/15 і закінчуються 11/30/15. Спонсоровано Visa U.S.A. Організації від NFL не пропонують і не виступають спонсорами призів.



300 E. Army Trail, Bloomington IL 630-307-0079  
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077  
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

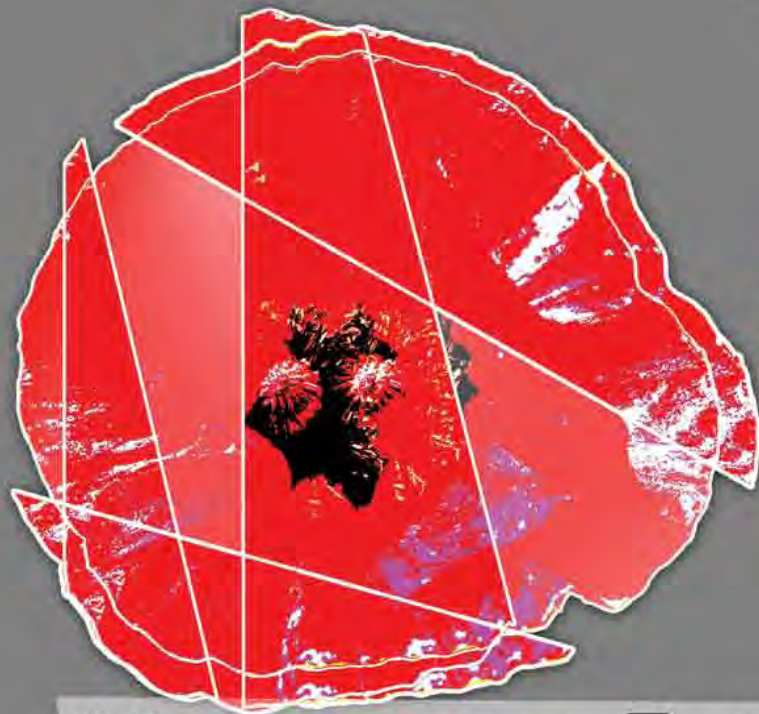
**Selfreliance.Com**  
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839  
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061  
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776



# IVAN BERNATSKY

Український драматичний театр  
в Нью Йорку



14 листопада 7 pm

15 листопада 2 pm

Ukrainian National Home  
140 2nd Avenue, NY

КВИТКИ:

[www.razomforukraine.org](http://www.razomforukraine.org)

та перед початком вистави

спонсори:

Українська Федеральна Кредитова Кооператива  
"Самопоміч" в Нью Йорку

та

Український народний дім



Ольга Кобилянська

У НЕДІЛЮ

РАНО

ЗІЛЛЯ

Інсценізація  
Василя Василька

КОПАЛА...

Композитор

ТАРАС ТЕРЛЕЦЬКИЙ

режисер

ІВАН БЕРНАЦЬКИЙ

New York 2015





# УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

## КОНКУРС ДЛЯ ДІТЕЙ ПРОЕКТ

# РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Минулорічний проєкт Різдвяних карток з участю дітей від 6-18 років був дуже успішним, і тому Український Народний Союз цього року знову пригтовляється до цього проєкту. УНСоюз ласкаво заохочує і дає можливість дітям взяти участь у цьому проєкті та вислати свої малюнки на тему "Українське Різдво" для репродукції.

УНСоюз запрошує учасників – дітей у віці від 6 до 12 років (група 1) та дітей у віці 13-18 років (група 2) – взяти участь в проєкті рідвяних карток УНСоюзу. Для репродукції приймаємо оригінальні твори. Роботи до видруку вибираються комітетом суддів. Тематика творів повинна зображати ідею українського рідва. Кожен вибраний твір буде ідентифікований іменем, віком та адресою художника. Щороку

понад 150,000 карток висилаються до громади. Щороку українська громада підтримує цей проєкт, особливо коли є нагода відзначити наших наймолодших мистців. Весь дохід з продажі рідвяних карток призначено на користь Союзівки; додатково, декотрі датки призначено на Свободу, Український Тижневик та генеральний фонд – Український Народний Фонд при УНСоюзі. Всі твори будуть видруковані в обидвох газетах УНСоюзу – Свободі та Українському Тижневику.

Просимо ознайомитися з усіма вказівками та правилами, що подані нижче:

1. Вибрані твори повинні відображати українське рідво.
  2. На зворотній стороні картки знаходиться ім'я, адреса та техніка молодих мистців.
  3. На конкурс приймається один (1) оригінал від мистця. Твір повинен бути розміром не більшим, ніж 8.5" X 11". На видрукованих картках твори будуть зменшені.
  4. Кожний твір повинен бути відповідно підписаний.
- ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ: ім'я (В ОБИДВОХ МОВАХ), повна адреса, телефон, електронна пошта – друковані на зворотній стороні твору та виповнена анкета конкурсу.

5. Приймаємо твори різних жанрів і техніки – олійні, акварелі, пастелі, кольорові олівці – на білім папері. Найліпше друкуються яскраві кольори.

6. Твори не повертаються мистцям, вони залишаються власністю УНСоюзу.

7. УНС має право (1) відтворювати картки без жодного гонору, (2) та мистець відмовляється від права друку.

8. Переможці конкурсу будуть повідомлені не пізніше 24-го жовтня 2015 р.

9. Твори приймаємо до 17 жовтня, 2015 р.; спізнені експонати не будуть прийняті. Просимо надсилати твори на руки Оксани Тритяк - Ukrainian National Association, 2200 Route 10, Parsippany, NJ, 07054, Attn: O. Trytjak or oksana.trytjak@verizon.net, Tel. 973 292-9800 X 3071.

10. Рішення суддів буде остаточним.

11. Весь дохід призначено на освітні, культурні та молодечі програми на СОЮЗІВЦІ.

12. Датки можна відраховувати від податку, як призначено законом.



### PLEASE PRINT

NAME: \_\_\_\_\_

ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

NAME: \_\_\_\_\_

PRINTED IN THE ENGLISH LANGUAGE

ADDRESS: \_\_\_\_\_

TEL: \_\_\_\_\_ E-MAIL: \_\_\_\_\_

DATE OF BIRTH \_\_\_\_\_ NAME OF SCHOOL \_\_\_\_\_





## У ГРОМАДІ

Цей монумент із чорного граніту стоїть перед величною церквою-пам'ятником Святого Андрія Первозванного, на самій околиці цвинтаря, не випадково. І як данина пам'яті тим американським синам і донькам українського походження, які служили у Збройних силах США й віддали життя за свободу, мир та спокій американського народу, й водночас – як пошана до тих ветеранів, які вийшли у відставку, але не перестали бути відданими військовій присязі. Саме про це говорив глава Української православної церкви США, митрополит Антоній, відкриваючи урочисту церемонію освячення пам'ятника. Цю думку відразу молитовно підтримав і митрополит Стефан Сорока, глава Філадельфійської єпархії Української католицької церкви.

Ідея такого пам'ятника в мріях українсько-американських ветеранів жила давно, визріла ж трохи більш як десять років тому. Саме тоді було вирішено спорудити його на Українському православному цвинтарі Святого Андрія. Консисторія УПЦ США, її тодішній архієпископ, а тепер митрополит Антоній, пропозицію підтримали й виділили частину землі на найпочеснішому місці. Головних переваг для такого вибору було дві: тут збиратимуться ветерани, щоб згадати своїх побратимів і відзначити внесок українців у воєнну історію США, й саме тут, в південному Бавнд-Бруку, до всіх нас, живих, промовляє сама історія. Бо Бавнд-Брук є знаковим місцем, оскільки змушує повернутися до самих витоків американської державності. Колись ця земля належала Гендріку Фішеру, голові Нью-Джерзійської делегації до Континентального Конгресу. Тепер колись приватне родинне кладовище Фішерів оточене могилами українців, багато з яких боролися за свободу і Америки, і України.

Відтак, 21 жовтня 2004 року під головуванням Анни Кравчук, новообраного тоді крайового командира Українських Американських Ветеранів (УАВ), відбулася перша зустріч комітету. Серед його почесних провідників були митрополит Української православної церкви США Костянтин (нині покійний) і митрополит Української католицької церкви США Стефан Сорока (пізніше склад його змінювався й уточнювався).

Історія Всеамериканської організації УАВ розпочинається з Філадельфії, де у вересні 1921 року було створено Пост №1. За ним у різних містах Америки постають й інші осередки. 29-31 травня 1948 року у філадельфійському готелі «Пенн-Шератон» відбувся установчий з'їзд. Прибуло 55 делегатів, які вирішили заснувати організацію, назвавши її



Минулої суботи, 3 жовтня, на цвинтарі Святого Андрія в Бавнд-Бруку (штат Нью-Джерзі) відбулося урочисте відкриття та освячення пам'ятника українським американським ветеранам



Ветерани салютують пам'ятнику своїм побратимам

«Українські Американські Ветерани» й схваливши статут, де сказано, що «будь-яка особа української національності чи походження має право на членство в Українських Американських Ветеранах, якщо така особа служила в Збройних силах США та почесно була демобілізована. Будь-яка особа, яка не є українського походження, але задовольняє інші вимоги щодо права на членство і є одруженою з особою українського походження, також має право на повне членство в УАВ...» Було створено й підрозділ «Жінки-помічниці» – для жінок, зацікавлених у волонтерській службі.

Серед головних цілей УАВ, окреслених у статуті, – «об'єднання та підтримка побратимства всіх американських ветеранів українського

походження; увічнення пам'яті та справ побратимів, які віддали свої життя для того, щоб забезпечити нам благословенну свободу; охорона та захист Сполучених Штатів Америки від усіх їхніх ворогів; підтримка української ідентичності...»

На церемонії відкриття й освячення пам'ятника були присутні й взяли участь багато високодостойних гостей та ветеранів, серед яких Ігор Грон, національний командир УАВ, Матвій Козяк, співголова комітету спорудження пам'ятника, Оксана Козяк, голова підрозділу жінок-помічниць УАВ, Ерік Петерсон, член Асамблеї штату Нью-Джерзі, Раймонд Завацьки, заступник комісара в справах ветеранів штату Нью-Джерзі, представник міністерства оборони, військовий аташе Постійного представництва

України при ООН, полковник Михайло Кириленко, представниця управи Союзу українок Америки Зоряна Гафткович. Вів офіційну урочисту частину бригадний генерал у відставці Леонід Кондратюк.

Перед освяченням пам'ятника відбулася Служба Божа, яку відправили глава УПЦ США, митрополит Антоній, митрополит Української католицької церкви Стефан Сорока, глава Консисторії УПЦ владика Даниїл у співслужінні зі священниками православних церков – о. Юрієм Сівком, о. Миколою Филиком, о. Василем Пасакасом та в супроводі хору студентів-семінаристів. На завершення владика Даниїл, який також служив капеланом в американському війську, освятив монумент свяченою водою.

Урочисте відкриття пам'ятника відбулося в рамках 68-ї національної конвенції УАВ, на якій йшлося про діяльність організації за звітний період й намічено плани на майбутнє. Завершальним її акордом став урочистий бенкет в Українському культурно-релігійному центрі в Бавнд-Бруку, під час якого було виголошено святкові промови, привітання та вручено нагороди.

Українським ветеранам Америки справді є чим гордитися. В аналі їхньої історії записані такі імена, як чотиризірковий генерал, заступник командувача корпусу морської піхоти США Семуель Яскілка, бригадний генерал Леонід Кондратюк, генерал-майор Микола Кравців, майор Мирон Дідурик (під час в'єтнамської війни командувач ротою «Браво» другого батальйону 7-го кавалерійського полку, який за свою хоробрість отримав прізвисько «скажений козак» – «mad cossack», герой фільму Мела Гібсона «We Were Soldiers»), відомий голівудський актор, лауреат премії «Оскара» Джек Паланс (Володимир Палагнюк), який під час Другої світової війни літав на бомбардувальнику «В-24», був збитий, але дивом вижив...

Про це говорив національний командир УАВ Ігор Грон, підкреслюючи, що українці брали участь у всіх головних американських військових битвах і конфліктах, починаючи з війни за незалежність й закінчуючи сьогоднішнім. Ба-





Молитва й освячення монументу



Національний командир Ігор Грон, військовий аташе Постійного представництва України при ООН, полковник Михайло Кириленко, бригадний генерал у відставці Леонід Кондратюк



Під час бенкету українських ветеранів Америки також привітали й вручили чеки представники Української американської кредитної спілки «Самопоміч» у Чикаго – президент Ради директорів, ветеран УАВ Михайло Кос, виконавчий директор Роман Ватраль та член Ради директорів Ігор Ляшок. Фото Володимира Тюна

гато з них загинуло героїчною смертю на фронтах як у Європі, так і Азії.

Національний командир УАВ Ігор Грон також вручив главі УПЦ США митрополиту Антонію спеціальну відзнаку «Commanders Award for Distinguished Service» – за його сприяння та допомогу в спорудженні національного монументу українським американським ветеранам. Співголова комітету Матвій Козяк висловив щире вдячність членам УАВ, рідним та друзям ветеранів, українським кредитівкам, громадським організаціям та всім людям доброї волі за фінансову допомогу, «яка зробила можливим для нас вшанувати тих, які служили та боролися за свободу, демократію та людські права не тільки у Сполучених Штатах Америки, але і по всьому світу». Полковник Михайло Грицак поділився цікавими прикладами з особистого життя й думками про те, що означає бути українським американським солдатом, які викликали в залу і усміх, і гордість.

Під час бенкету українських ветеранів Америки та-

кож привітали й вручили додаткові чеки представники Української американської кредитної спілки «Самопоміч» у Чикаго – президент Ради директорів, ветеран УАВ Михайло Кос, виконавчий директор Роман Ватраль та член Ради директорів Ігор Ляшок. Від Української національної кредитівки – голова ради директорів цієї фінансової установи Стефан Качурак та її головний фінансовий управитель, ветеран американського війська Зенон Галькович.

Настроєм бадьорості, військової виправки й водночас романтичної ностальгії наповнив залу хор Спілки української молоді із Чикаго під диригуванням й художнім керівництвом Володимира Поповича. Він виконав низку знакових патріотичних пісень, дорогих серцю кожного американського військовика.

Кожен пам'ятник – це уособлення духу й думки. Пам'ятник українським американським ветеранам авторства Івана Яціва (Канада) та Романа Чайківського (США) – також. Дві високі



Від Української національної кредитівки українських ветеранів Америки привітали й вручили чек голова Ради директорів цієї фінансової установи Стефан Качурак та її головний фінансовий управитель, ветеран американського війська Зенон Галькович

вежі, що здіймаються в небо, символізують, очевидно, два «крила» УАВ – українське й американське... Дві золотисті лінії-стріли, що наскрізь прошивають ці вежі й завершуються вгорі хрестами, – схожі на журавлині ключі, слід яких губиться далеко у височині неба... Здається, що то солдатські душі перетворилися на журавлів і відлетіли за нас, тих, хто залишився на землі, у небо, у вічність... Є ще герб США, п'ять медальйонів із символами родів американських військ, герб організації Українських Американських Ветеранів і золотистий напис: «Присвячується всім українським американським чоловікам і жінкам, які служили у Збройних силах США»... І власне віддзеркалення в чорному мармурі – як вічне нагадування живим про подвиги тисяч американців українського походження, які віддали за мирне небо над нашими головами, за право вільно жити й вільно думати найдорожче – свої життя...

**Катерина Боруш  
Бавнд-Брук,  
штат Нью-Джерсі**



## ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

Цього статечного, усміхненого чоловіка ми знаємо й любимо давно. Він для нас зразок українського владики, яким був свого часу патріарх Мстислав. До речі, саме Мстислава митрополит Антоній вважає своїм учителем.

Знаємо, що й владику любить нашу газету. А думка митрополита Антонія для нас велика честь, позаяк він не тільки зразковий український священнослужитель, а й енциклопедично освічена людина. Все своє свідоме життя він вчився, не перестає вчитися й тепер, коли на видноколі його життя вже видніється цифра 70.

Владика Антоній (в миру – Іван Щерба) народився 30 січня 1947 року в місті Шерон (штат Пенсильванія) в родині Івана Щерби та його дружини Доротеї. Його охрестили в Українській православній церкві Святого Іоанна Предтечі в рідному місті.

Перед гарним собою хлопцем, який добре вчився, відкривалися заманливі життєві перспективи. Він міг обрати фах, який дав би йому в житті й добрі гроші, й престижну посаду. Не менш заманливими були й

29 травня 1985 року прийняв чернецтво з нареченням імені Антоній на честь Антонія Великого (ранньохристиянського подвижника й пустельника, засновника чернецтва), незабаром був возведений у сан архимандрита. 6 жовтня того ж року був хіротонізований на архієпископа Нью-Йоркського. Свячення очолив митрополит Мстислав (Скрипник) в Андріївському храмі в Саут-Бавнд-Бруку (штат Нью-Джерсі). Одночасно з хіротонією призначений ректором та адміністратором семінарії Святої Софії.

У 1989 році був призначений керуючим українськими парафіями в Австралії та Новій Зеландії. 11-12 березня 1995 року разом з усією своєю Церквою був прийнятий під омофор Константинопольського патріарха з визнанням за ним архієрейського сану й архієпископської гідності.

У 2010 році був обраний скарбником Постійної конференції канонічних православних єпископів Північної Америки й поставлений на чолі її комітету з фінансових справ.

Після відходу у вічність предстоятеля Української православної церкви США митрополита Костянтина (Багана) 21 травня 2012 року архієпископ Антоній був об-



Митрополит Антоній під час інтронізації 26 січня 2013 року в українському православному соборі Св. Андрія Первозванного в місті Силвер Спрінг (штат Мериленд)

і віра нерозривні. Усі українці Великого Нью-Йорка пам'ятають слово владики, виголошене під склепінням собору Святого Патрика з нагоди чергової річниці Голодомору. «Ми ніколи цього не забудемо й не дозволимо світові забути це», – сказав владику. Пригадується також, як після Революції Гідності, коли путінські снайпери розстріляли на Майдані Незалежності беззбройних протестувальників, він у своїй проповіді сказав: «Герої не вмирають».

Він у свої вже немолоді роки сповнений енергії дії. Цими днями, наприклад, він перебуває з одновірцями на Святій землі, аби напитися там живої води з вічного джерела правди й любові, аби торкнутися рукою благословенних місць, де ступала нога Спасителя, аби відчувати живий дух віри, якого спрагла душа кожної людини.

Владика Антоній надзвичайно доступний. Він не бундується своїм саном, не відсторонюється від простих людей, а відчуває себе одним з них, позаяк через все своє життя проніс переконання, що Христос – це насамперед простота. Отож, і сам намагається жити й служити в простоті, не звертаючи уваги на нові спокуси цього світу. Во-

# ДОРОГОЮ СЛУЖІННЯ ТА ПОСВЯТИ

6 жовтня виповнилося 30 років єпископства глави Української православної церкви США, митрополита Антонія

спокуси цього світу, які манили хлопця своїми «забавками». Але він несподівано для багатьох обрав шлях, на який кликав його Господь. Шлях віри й правди, шлях служіння людям і Богові, шлях відмови від «забавок» цього світу, який намагається заманити людину в свої тенета. Але вслід за Григорієм Сковородою владику сьогодні може з упевненістю сказати: «Світ ловив мене, але не спіймав».

За скупими рядками його біографії видніється поступ могутнього мужа церкви, який ішов визначеною для нього Всевишнім дорогою й ніколи не збився з неї.

Навчався теології в українській семінарії Святого Андрія у Вінніпегу та соціології в університеті міста Вінніпега. 1 жовтня 1972 року був висвячений у сан диякона, а 26 листопада цього ж року – в сан священника. Свячення в Шеронському Іоанно-Хрестительському храмі здійснив єпископ Костянтин (Баган).

Служив в Ембріджі (штат Пенсильванія) і Гаммонді (штат Індіана). Після висвячення в сан пресвітера навчався на теологічному факультеті Університету Лойоли в Чикаго та Університету Пердью в штаті Індіана.



З Президентом США Рональдом Рейганом

раний місцеблюстителем митрополичого престолу. 6 жовтня того ж року Собором духовенства і мирян Української православної церкви США був обраний її предстоятелем. 14 листопада 2012 року обрання митрополита Антонія предстоятелем Української православної церкви США затвердив Патріарх Константинопольський Варфоломій I. Інтронізація відбулася 26 січня 2013 року в українському православному собо-

рі Св. Андрія Первозванного в місті Силвер Спрінг (штат Мериленд).

За цими фактами його біографії приховується многотрудний шлях християнського пастиря, який в умовах розколу українського православ'я в Україні робив все можливе й неможливе, аби вберегти Українську православну церкву тут, в Америці, від чвар і міжусобиць. Разом з тим іти шляхом зближення з Українською греко-католицькою церквою, аби разом бути справжніми Христовими пастирями українського народу в Північній Америці.

Не раз і не два доводилося спостерігати за службами Божими, які відправляв владику Антоній. Щоразу церква була забита вірянами вщерть і щоразу вони чули від владики слова, які зміцнювали в їхніх душах працьківську віру, які запалювали вогонь віри в душах тих, хто ще вчора вважав себе атеїстом, які вели до Христової науки, адже Спаситель сказав людям: «Я є шлях, істина і життя».

При цьому владику ніколи не замикався тільки суто на релігійних проблемах. Для нього реальне життя людей

істину, світ все життя намагається його зловити, але так і не спіймав.

Владика Антоній – це справжній наш пастир, який показує нам справжню дорогу в одвічних пошуках правди й сенсу життя. «Шукайте сенс життя у вірі», – каже він і його словам вірять старі й малі, зовсім юні й загартовані життям парафіяни. Він намагається так побудувати церковне життя, аби кожна парафія була великою родиною, де забуваються всі негаразди, де тепло й спокійно душам нашим. Не даремно ж, кожний його прихід до тієї чи іншої церкви стає справжньою подією для наших людей. Бо всі ми тут, на чужині, потребуємо духовних ліків від духовного пастиря, яким вже 30 літ поспіль є владику Антоній.

«Нова газета» щиро вітає митрополита Антонія з 30-літтям єпископства і бажає йому міцного здоров'я, сили духу й непереборної Христової віри, про яку апостол Павло сказав: «Вже не я живу, але живе в мені Христос. А що тепер живу в тілі, то живу вірою Сина Божого, який полюбив мене і видав себе за мене» (Гал. 2, 20).

Валентин Лабунський



Хрест цілує мати владики Доротею Щербу. Цим поцілунком вона благословляє сина на подальше служіння й посвяту



## У ГРОМАДІ

24 вересня в столичному Вашингтоні в рамках урочистостей з нагоди 24-ї річниці Незалежності України, відбувся показ документального фільму «Зима у вогні» режисера Євгенія Афінеєвського.

«Зима у вогні» нагадала присутнім про Революцію Гідності в Україні, під час якої український народ боровся за свою свободу та демократію й продовжує цю боротьбу сьогодні. Фільм став кінематографічною даниною героїзму, міцності духу та рішучості українського народу. Північноамериканська аудиторія мала нагоду ознайомитися з цим фільмом відразу після його прем'єри на Венеціанському кінофестивалі на по-

чатку вересня й широкого світового визнання з боку критиків та громадськості. Зокрема, на недавньому Міжнародному кінофестивалі у Торонто, де він отримав приз глядацької аудиторії за кращий документальний фільм.

Посол України в США Валерій Чалий, вітаючи учасників святкувань з 24-ю річницею Незалежності України, подякував Сполученим Штатам за підтримку і солідарність із нашою державою та закликав до посилення співпраці, особливо сьогодні, в час, коли Україна бореться за свободу і демократію не лише на своїй землі, але й у світі. З вітальним словом до учасників святкувань звернулися також заступник помічника держсе-



Вашингтонські урочистості з нагоди 24-ї річниці Незалежності України

кретаря США Бріджет Брінк та член Палати представників американського Конгресу, співголова «українського Ко-

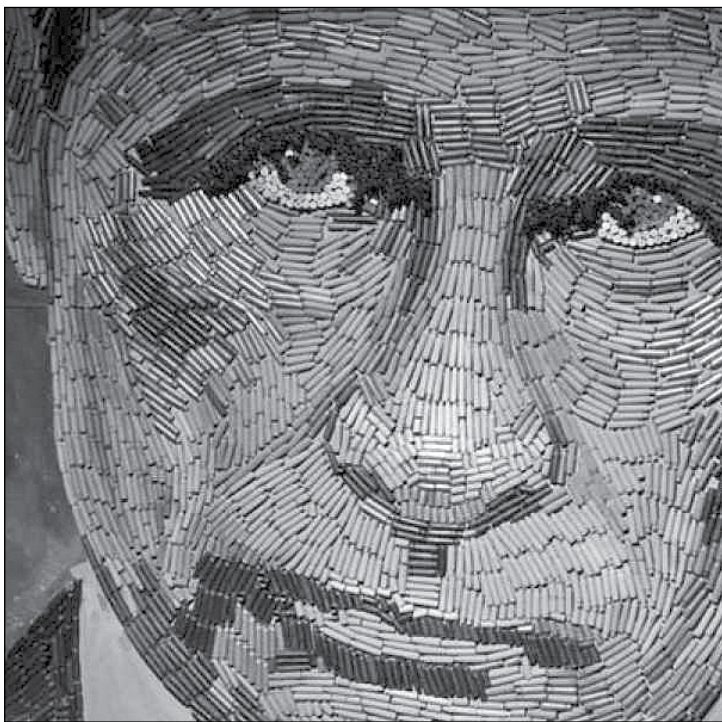
кусу» в Конгресі Марсі Каптур, запевнивши у твердій підтримці України та її прагнень до свободи й демократії.

У святкуваннях, організованих посольством України в США, взяли участь офіційні особи, політики, дипломати, представники ділових кіл та громадських організацій обох країн. А також – герої АТО, які проходять курс лікування та реабілітації в США. На урочистостях був присутній глава Української православної церкви Київського патріархату, патріарх Філарет, який після показу фільму вручив режисеру Є.Афінеєвському орден Святого Рівноапостольного князя Володимира.

**Прес-служба посольства України в США**

## СПРАВЖНЄ ОБЛИЧЧЯ ВІЙНИ

Водночас з виступом президента Російської Федерації в Нью-Йорку на Генасамблеї ООН у Вашингтоні впродовж кількох днів демонструвалася виставка «Обличчя війни», на якій було виставлено лише одну картину – портрет Володимира Путіна, викладений з... гілз.



Картина Дарії Марченко «Обличчя війни»

Майже п'ять тисяч різнокаліберних гілз художниця Дарія Марченко привезла із зони АТО, щоб створивши з них картину, показати не лише свій мистецький почерк, а й висловити громадянську позицію. Оскільки переконана, що пропагандистським заявам російського диктатора треба протистояти сміливими й мистецькими проектами.

«Коли я робила цей портрет, Україна кожного дня втрачала своїх кращих синів у війні на Сході країни, – каже авторка цього портрету. – Кожного дня дедалі

більше моїх друзів йшли на фронт й багато хто звідти не повернувся... І тоді я усвідомила, що людство ці втрати недооцінює й не розуміє до кінця, хто головний винуватець усіх цих смертей, болю й сліз. Неспівмірність горя і його сприйняття у світі підказали мені, що потрібно створити справжнє, реальне обличчя війни й показати його світові...»

Організатори виставки планують показати «Обличчя війни» також в Італії, Великій Британії, Індії та інших країнах нашої планети.

**Вл.інф.**

## ПЕРШИЙ ПАМ'ЯТНИК ГЕРОЯМ НЕБЕСНОЇ СОТНІ В США

20 вересня у Блумінгдейлі (штат Іллінойс) відбулося урочисте відкриття та освячення першого на американській землі пам'ятника Небесній сотні та героям України.



Урочисте відкриття пам'ятника Небесній сотні та героям України в Блумінгдейлі (штат Іллінойс)

Монумент встановили поряд з Українською православною церквою Святого Андрія, що в Блумінгдейлі поблизу Чикаго. Церемонію освячення провів патріарх Київський та всієї Руси-України Філарет, який перебував у ці дні в Сполучених Штатах Америки.

В урочистому відкритті взяли участь міністр фінансів України Наталія Яреско, генеральний консул України в Чикаго Лариса Гераско, губернатор штату Іллінойс Брюс Раунер та конгресмен Пітер Роскам,

а також численна українська громада, яка фінансово активно долучилася до спорудження пам'ятника Небесній сотні в Чикаго. Під час урочистостей було зачитано листи-привітан-

ня від великих приятелів України – сенаторів Джона Маккейна та Марка Кірка.

**Прес-служба генконсульства України в Чикаго**

## ФУНДАЦІЯ УВУ ВИНАГОРОДИЛА НАЙГІДНІШИХ

24 вересня в Київському міському Будинку вчителя відбулося урочисте вручення премій літературно-наукового конкурсу ім. Воляників-Швабінських, який традиційно проводить Фондація Українського Вільного Університету (ФУВУ). Премії лауреатам вручив голова ФУВУ Аскольд Лозинський.



Лауреати й деякі учасники конкурсу

Такий конкурс відбувається щорічно, починаючи з 1999 року. Цьогоріч члени журі в складі Олі Кузишин-Воляник, Ігоря Мірчука, Ігоря Ніколюка, Михайла Казаренка працювали від 1 липня до 31 серпня, розглянувши понад 30 праць, надісланих до ФУВУ, як і передбачалося умовами конкурсу.

Першій премії не призначено. Три другі отримали Ігор

Загребельний – за наукову працю про життя й творчість Дмитра Донцова «Націоналізм versus Modern», Наталія Осипчук – за роман «Осінь». До запитання, Володимир Комбель – за поему «Роман Шухевич». Три треті – Олег Черногуз (за збірку публіцистики «Рабів на бал не запрошують»), Василь

Деркач (за роман «Як Райдуга Всевишнього»), Раїса Харитоннова (за прозову мемуаристику «Я вийшла заміж за поета»).

Фондація УВУ висловлює щирі вдячності усім часникам конкурсу та закликає до подальшої творчості.

**Прес-служба Фондації УВУ Фото Михайла Роля**



# Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК)

є в списках федеральних і стейтових компаній

Combined Federal Campaign State

Employees Charitable Campaign:

**Human Care Charities of America (HCCA)**

**Independent Charities of America (ICA)**

**United Way**



Нині, в час суспільної відповідальності, коли по цілому світу робиться наголос на доброчинність, працедавці, від малих корпорацій до федерального уряду, звертаються до своїх працівників з проханням жертвувати на харитативні цілі та публічно дякують за їхню жертвність.

**ЗУАДК на 71-му році своєї діяльності, спрямованої на гуманітарну допомогу українцям, одержує дедалі більше коштів завдяки жертвності української громади в США й має змогу щомісяця роздати потребуючим приблизно \$5,000.00. Ця жертвність фонує багато постійних програм, таких як «Голодні кухні», «Дідусь і бабуся», «Свічка надії», «Пізнай свій рідний край», «Іду з дитинства до Тараса», роздачу інвалідних візків, літні табори для сиріт та дітей з багатодітних родин; нагальну допомогу в разі аварії чи повені, допомогу старшим і немічним та допомогу сиротинцям і інтернатам.**

**ЗУАДК є у списках Human Charities of America (HCCA) or Independent Charities of America(ICA), Combined Federal Campaign під числом #11187, а також у списках NJ і NY State Employee Campaigns та United Way of Southeastern Pennsylvania під числом #1838. Якщо не можете знайти числа вашої компанії, напишіть: United Ukrainian American Relief Committee 1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111.**

Якщо Ваш працедавець представить Вам такі можливості, просимо не забути, що ЗУАДК допомагає українцям, які потребують нашої допомоги, і через Вашого працедавця Ви не тільки жертвуєте потребуючим, але й визначаєте ЗУАДК міжнародним PVO (private voluntary organization), a Non-Governmental Organization





БЛАГОДІЙНІ БЕНКЕТИ  
НА ПІДТРИМКУ УКУ

# НОВЕ ПОКОЛІННЯ для НОВОЇ УКРАЇНИ!

# A NEW GENERATION FOR A NEW UKRAINE!

2015 GALA FUNDRAISING EVENTS  
IN SUPPORT OF UCU

UKRAINIAN CATHOLIC UNIVERSITY is in the public phase of its Comprehensive Campaign to support the building of a modern campus and the establishment of new academic programs. **Support Ukraine's Future!**

UNITED STATES

• **OCTOBER 24, 2015**

**Washington DC**

*Army Navy Country Club  
(Arlington)*

Speakers and Stars:

**Carl Gershman**

*President, National Endowment  
for Democracy*

**Dr. Taras Dobko**

*Vice-Rector, UCU*

**Victor Morozov**

*Renowned singer and composer*

• **OCTOBER 25, 2015**

**Chicago**

*The Ritz-Carlton Hotel*

Speakers and Stars:

**Dr. Sophia Opatska**

*CEO, Lviv Business School*

**John Hewko**

*General Secretary & CEO,  
Rotary International*

**Oksana Mukha**

*Vocal artist*

• **OCTOBER 31, 2015**

**Syracuse, NY**

*The Sheraton Syracuse University Hotel*

Speakers and Stars:

**Bishop Borys Gudziak**

*UCU's President*

**Pavlo Sheremeta**

*Director, School of Public  
Management, UCU*

**Oksana Mukha**

*Vocal artist*

• **NOVEMBER 1, 2015**

**New York City**

*The Roosevelt Hotel*

Speakers and Stars:

**Bishop Borys Gudziak**

*UCU's President*

**Pavlo Sheremeta**

*Director, School of Public  
Management, UCU*

**Timothy Snyder**

*Bird White Housum Professor  
of History, Yale University*

**Oksana Mukha**

*Vocal artist*

CANADA

• **NOVEMBER 14, 2015**

**Toronto**

*Liberty Grand*

Speakers and Stars:

**Diane Francis**

*Journalist, author, editor-at-  
large, National Post*

**Pavlo Sheremeta**

*Director, School of Public  
Management, UCU*

**Fr. Bohdan Prach, PhD**

*UCU's Rector*

**Maria Burmaka**

*Activist and Musician*

• **NOVEMBER 15, 2015**

**Montreal**

*Centre Mont-Royal*

Speakers and Stars:

**Diane Francis**

*Journalist, author,  
editor-at-large, National Post*

**Pavlo Sheremeta**

*Director, School of Public  
Management, UCU*

**Fr. Bohdan Prach, PhD**

*UCU's Rector*

**Maria Burmaka**

*Activist and Musician*

• **NOVEMBER 20, 2015**

**Calgary**

*St. Stephen Protomartyr Ukrainian Catholic Cultural Center*

Speakers and Stars:

**Most Rev. David Motiuk**

*Bishop, Eparchy of Edmonton*

**Fr. Bohdan Prach, PhD**

*UCU's Rector*

**Dr. Gerry Turcotte**

*President, St. Mary's University*

**Dr. Sophia Opatska**

*CEO, Lviv Business School*

**Maria Burmaka**

*Activist and Musician*



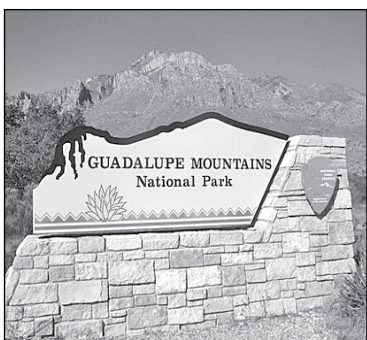
FOR MORE INFORMATION:

1(800) 599-3671

www.ucf.org



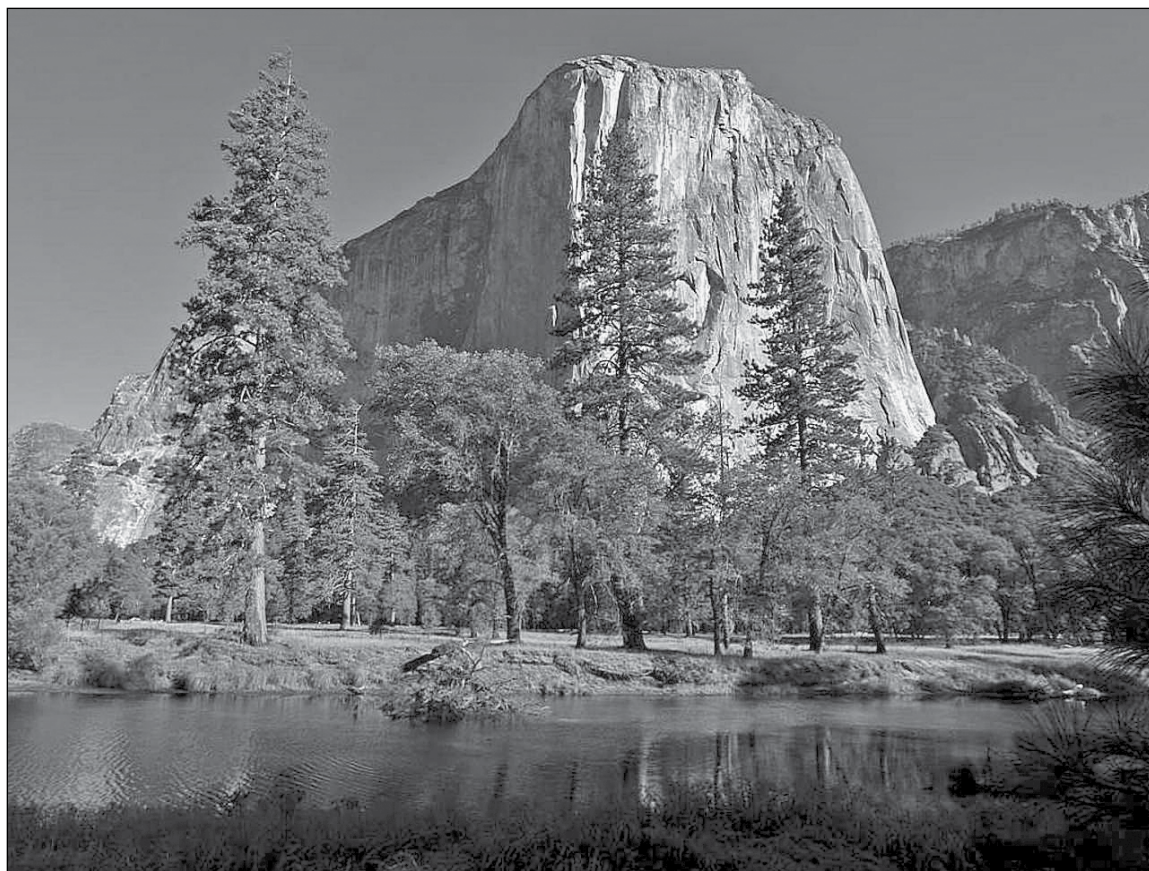
## ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ



«Міраж!» – подумали ми, прочитавши на дорожньому вказівнику «El Capitan». Але ж ми не могли збитися з дороги! Бо за вікном випалена пустеля, а не зелена долина. Та й дорога в цій пустелі одна-єдина, якою ми їдемо вже третю годину поспіль. «El Capitan», – вперто підтвердило ще одне табло обабіч дороги. Й десь далеко-далеко, наприкінці дороги-струни, аж під самим небом, засіріла висока прямокутна вершина. «Таки

пik як орієнтир, коли пробиралися Гваделупським трактом у пошуках кращої долі. Така назва не випадкова – Ель Капітаном назвали її іспанці, які прийшли сюди в XVI столітті, але залишались тут надовго не захотіли. В цей регіон вони привели приручених коней і навчили індіанців вирощувати агаву – для їжі та «промислу», тобто волокна. Хоча насправді «капітанська» історія багато глибша.

Був в історії формування нашої Землі Пермський період, а в ньому – Гваделупська епоха (270-260 мільйонів років тому). Гваделупські гори, які знаходяться на території штатів Нью-Мексико й Техас, сформувалися саме в цей період. А знаковий Ель Капітан «народився» з моноліту, який так і називається Capitan Limestone – «капітанський вапняк», який сформувався у цю ж гваделупську добу. Тому Guadalupe Mountains National Park – унікальне місце на нашій планеті, де можна на власні очі, в оригіналі, в розрізі, на смак і дотик бачити, як наро-



Капітан №1 у Національному парку Йосеміті (штат Каліфорнія)

# ДВА КАПІТАНА

міраж!» Бо справжній Ель Капітан – знаменитий на весь світ каліфорнійський моноліт знаходиться на західних схилах гірського хребта Сьерра-Невада. Над ним – безкрає блакитне небо, довкола – безмежні смарагдові ліси, біля підніжжя – промоголосі високі водоспади...

Ми не могли помилитися, бо кілька років тому бачили все це на власні очі й навіть купалися в гірській річці біля «капітанського» підніжжя. Але пустельна, сіра, марудна дорога мовчазно бігла вперед, а прямокутне видиво на лінії горизонту набирало дедалі чіткіших обрисів, аж поки не стало очевидним, що видиво – реальне. А на узбіччі промайнув ще один дорожній знак, вказуючи, що за півмилі буде оглядовий майданчик на одну з найвищих вершин Гваделупських гір – Ель Капітан. Виходить, «Капітанів» в Америці є два й обидва справжні!

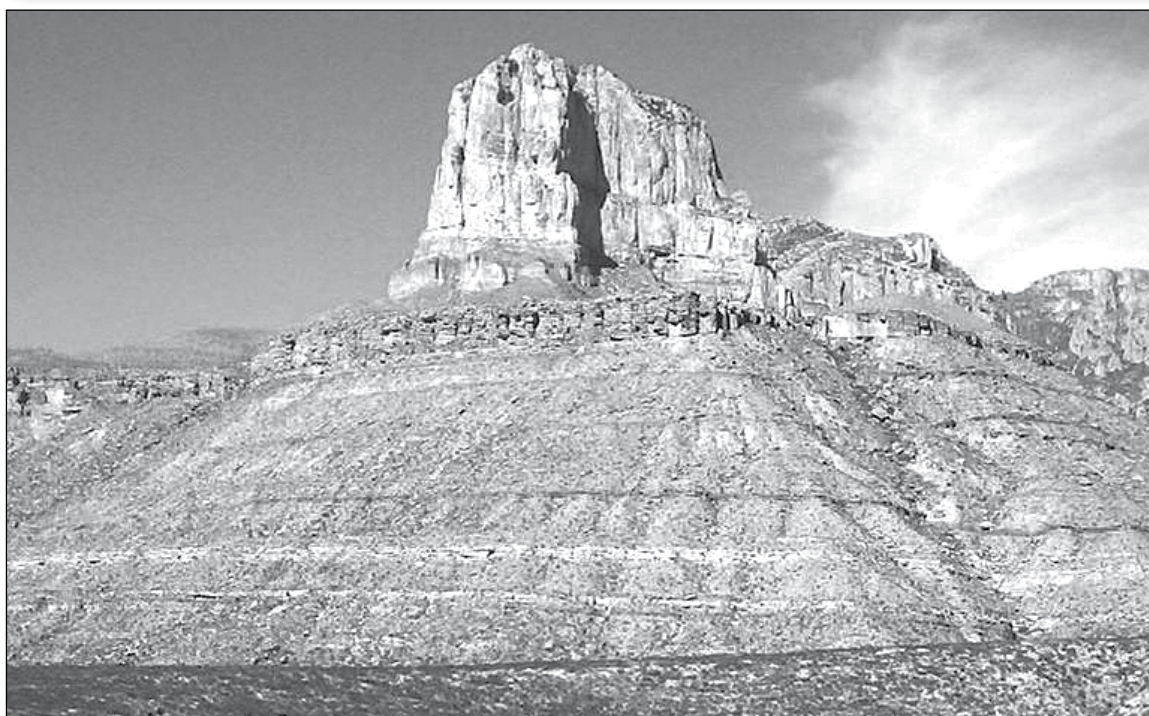
На оглядовий майданчик, передбачливо накритий від немилосердно палючого сонця захисним дашком, ми не потрапили, бо надворі було понад сто градусів за Фаренгейтом. А лишень призупинилися на кілька хвилин, щоб зробити історичну фотокартку, й далі споглядали його через вікно автомобіля. Як, напевне, й більшість туристів, які надумують проїхатися цією техасько-нью-мексиканською пустелею в серпневу пору.

З'ясувалося, що тутешній Ель Капітан – це вершина висотою 2464 метра, на південь від якої скільки сягає око простяглася пустеля Чивава. Ранні поселенці використовували цей

**Наша довідка: Guadalupe Mountains National Park – національний парк, розташований на пограниччі штатів Техас і Нью-Мексико у Гваделупських горах. Займає площу 86416 акрів (35 гектарів) й є частиною найбільшого у світі вапнякового рифу пермського геологічного періоду (260-270 мільйонів років тому). Природне середовище заповідника представлено трьома екосистемами: рівнини, каньйони та гори.**

**Найвищі точки парку та штату Техас – Гваделупська вершина (2 667 метрів), а також пік Ель Капітан (2464 метра). У надрах хребта Гвадалупе знаходяться знамениті на весь світ Карлсбадські печери.**

**Парк засновано в жовтні 1966 року, 30 вересня 1972 року йому надано статус національного парку.**



Капітан №2 у Гваделупському гірському національному парку, що на кордоні штатів Техас і Нью-Мексико

джувалася й формувалася наша Земля. Таке враження, що час тут зупинився, а процес планетотворення законсервувався. Пермський період – це останній геологічний період палеозойської ери, який настав після кам'яновугільного періоду. Тривав 47 мільйонів років і закінчив-

ся найбільш катастрофічним вимиранням біологічних видів за всю історію Землі. Саме в цей період утворилося 27 відсотків запасів світового вугілля й 30 відсотків запасів нафти та газу.

Гваделупський заповідник неймовірно схожий на живу лабораторію Землі, куди потрібно

бодай раз у житті потрапити, щоб багато чого в житті зрозуміти. Найкраще діяльність цієї «лабораторії» можна бачити в підземному царстві Гваделупе – у Карлсбадських печерах, про які ми вже розповідали. Схили вапнякової гірської Гваделупської гряди порізані безліччю

ущелин, воронок і печер. Річки й струмки, що утворили їх у стародавні часи, тепер пішли в глибину, надавши виточені ними лабіринти в повне розпорядження любителів підземних чудес. Грандіозна система Карлсбадських печер простяглася в надрах хребта Гвадалупе на 133 кілометри й сягає глибини 477 (!) метрів. Ця система підземних ходів і гrotів, що утворилася в товщі коралового рифу, виникла 250 мільйонів років тому в теплій прибережній бухті моря. Пізніше, вже в кайнозойську еру, дощі й потоки талих вод стали роз'їдати рифовий вапняк, утворивши за мільйони років гігантське хитросплетіння підземних тунелів, колодязів, залів і гrotів, що вражають нині своєю красою туристів і вчених, що побували в печерах.

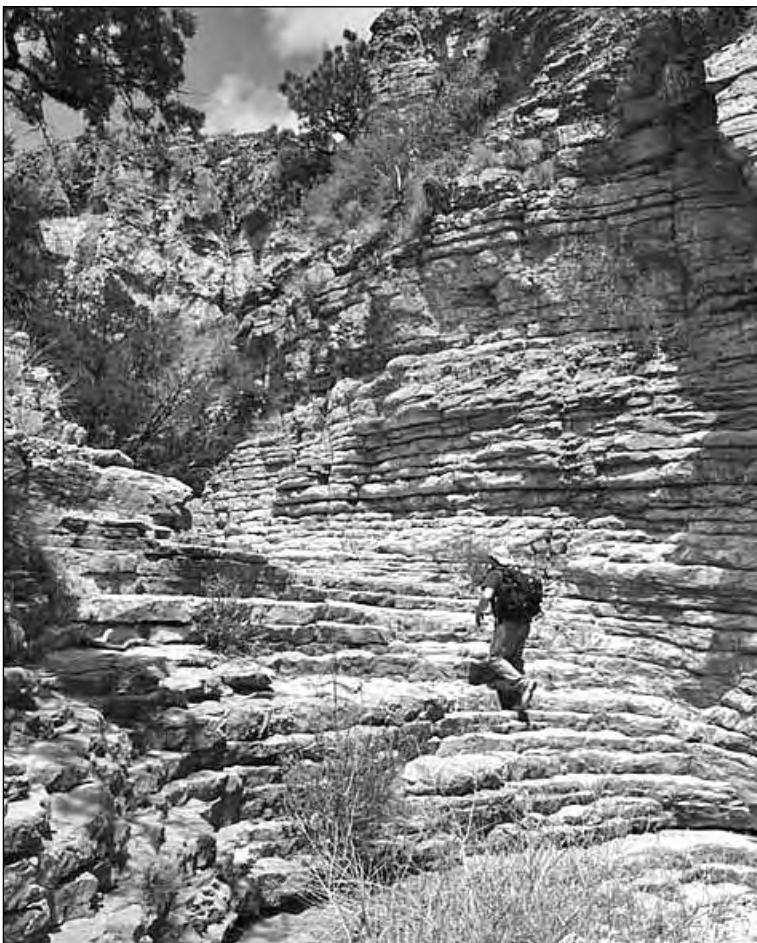
Історія Гваделупського заповідника – це не лише підземна геологія, а й наземна. Національний парк помережений горами, пустелями й каньйонами. Услід за монолітною архітектурою «Капітана» туристів-відчайдухів манить і вражає Pine Springs каньйон, а в ньому – Диявольська зала. Щоб потрапити до неї, треба пройти через незвично вузьке місце в каньйоні – не більше двадцяти футів завширшки з вертикальними кам'яними стінами по обидва боки, потім – через Брам Диявола піднятися Диявольськими Сходами – також з прадавнього вапняку...

На півночі пік Ель Капітан сполучається «перешийком» з вершиною Гваделупе, найвищою точкою штату Техас. Гар-





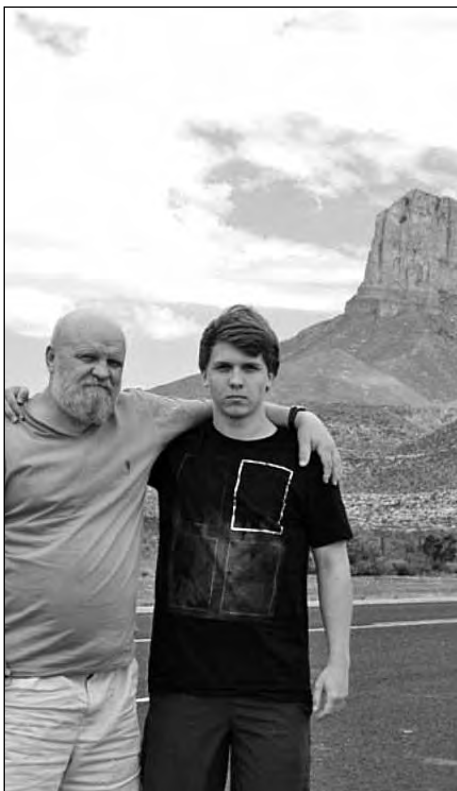
Гваделупе – царство спеки та змій. Ці гірські рифи сформувалися понад 265 мільйонів років тому



Диявольські сходи



Фото на згадку на тлі «Капітанів» у Йосеміті (Каліфорнія) та Гваделупе (Техас -Нью-Мексико)



ний краєвид на вершину відкривається з верхньої частини стежки, яка веде на пік Гваделупе. Ель Капітан майже не доступний – сходження на пік заборонено через нестабільність скелясної породи. Тому туристичної чи альпіністської стежки сюди немає, хоча деякі сміливці дістаються на вершину через «перешийок», який вона сполучена з Гваделупським піком.

Туристи – прихильники пішохідних прогулянок і екстриму – ці гори люблять. Для них обладнано тут кілька спеціальних таборів-стоянок. Один маршрут веде з нижньої частини каньйону Пайн-Спрінг на саму Гваделупську вершину –

7 кілометрів в один бік з перепадами висот близько 900 метрів. Для проходження його знадобиться годин 7-8.

Утім, Гваделупські гори – це не лише геологія, а й історія. На самій маківці Гваделупе-піку височіє піраміда з неіржавіючого металу – це невеличкий обеліск, встановлений ще в 1958 році з нагоди століття поштового шляху Butterfield Overland Mail, який проходив через південний хребет тутешніх гір.

Протягом 1857-1861 років кінні диліжанси «Баттерфілд Оверленд Трейл» зв'язували ці (й не лише) широти з усім довколишнім світом, перевозили пасажирів і пошту з Мемфісу (штат Теннесі) й Сент-Луїсу (штат Міссурі) до Сан-Франциско (Каліфорнія) й далі по світу. Важко уявити, як пасажирів таких «кур'єрських потягів» витримували немилосердну спеку, ризикуючи зустрітися з яким-небудь розлюченим гримучником і не зірватися з висоти – гваделупський поштовий тракт тягнувся на висоті 1687 метрів над рівнем моря. Але цей маршрут був вигідний насамперед тим, що не боявся зими, бо проходив через безсніжні регіони. Але час не чекав.

З початком Громадянської війни в поштового монополіста «Баттерфілд Оверленд» з'явився енергійніший конкурент – Pony Express Riders. Він доставляв пошту швидше від диліжансів (з одного узбережжя до іншого за десять днів), і Butterfield Overland Mail довелося зійти з бізнесової дистанції. На піраміді, встановленій на найвищій вершині Гвателупських гір, цей історичний етап увічнено також.

Обидва «Капітани», з якими нам довелося познайомитися під час поїздки на Захід Америки, багато в чому схожі. Нариклад, гваделупський має свого «двійника» в Галактиці – його іменем названо однойменну вершину на планеті Марс. А каліфорнійський – в інформаційному технологічному світі. Зовсім недавно компанія Apple презентувала свою нову операційну систему OS X El Capitan, названу саме на честь цієї скелі.

Каліфорнійський Ель Капітан загадковий по-своєму. Утаємничений Йосеміті не розкриває

всі свої красоти й «козири» відразу. Проминувши змодельовану самою природою скелясту браму головного входу до парку, ми сподівалися, що за нею відразу ж відкриється вся картина раю, описаного в численних путівниках та відгуках. Ан, ні. Довелося їхати ще хвилин двадцять, аж поки перед нами в усій своїй величчї й недоступності постав Ель Капітан – один з трьох найбільших природних монолітів у світі, скеля висотою 3 тисячі футів у північній частині Йосемітської долини.

Свою назву він отримав від Маріпоза-батальйону, який відкрив долину в 1881 році. «To-to-kon oo-lah» або «To-tock-ah-poo-lah» – «голова» чи «кам'яна голова». Так називали цю суцільну гірську глибу місцеві індіани з племені аванівців. Бійці ж Маріпоза-батальйону замінили її на «Ель Капітан», бо гора й справді нагадує голову старого вусатого капітана. Побачивши її на власні очі, ми приголомшливо стояли немов зачаровані хвилин зо п'ять не менше. Величний кам'яний Капітан стояв у задумі, й від нього неможливо було відвести очей. Оговтавшись, ми схопили фотоапарат й почали клацати ним, аби якомога більше разів зафіксувати цю неповторну красу і велич, які наочно демонстрували людям можуть Творця. Разом з нами це саме робили натовпи туристів з усього світу – в Йосеміті можна почути мови ледь не всіх народів нашої планети. Недаремно кажуть, що цей парк є однією з візитних карток Землі.

Геологічна історія Йосеміті нараховує 500 мільйонів років і бере свій початок з тих часів, коли район Сьєра-Невада був ще морським дном. Йосемітська долина – це класичний приклад льодовикової долини, утвореної в результаті активності льодовиків, підточених рікою Мерсер. Геологічна будова території парку Йосеміті характеризується наявністю гранітних і залишками ще давніших кам'яних порід. Майже 10 мільйонів років тому гори Сьєрра-Невади піднялися й нахилилися таким чином, що західний схил став пологішим, а східний, обернений у бік материка, обривистішим. Підйом збільшив крутизну водяних потоків і русла річок, утворивши в результаті глибокі й вузькі каньйони. Близько мільйона років тому сніг і лід, що накопичувалися на вершинах, утворили в районах сучасних субальпійського і альпійського поясів льодовики, таким чином опустивши долини річок вниз по схилу. Подальше сповзання льодовикових мас утворило U-подібну долину, яка нині й притягує масу туристів з усього світу, які полюють за неповторними краєвидами.

Ель Капітан – один з найбільш популярних у світі маршрутів серед альпіністів світу. Хоча підкорилася вона не відразу – лише в 1958 році її подолали Ворен

Гардінг, Вейн Меррі та Джордж Вітмор. Сходження тривало 47 днів. У січні 2015 року двоє молодих людей пройшли найскладнішим маршрутом сходження «Dawn Wall» за 19 днів, причому весь цей час жили в підвісних платформах на вертикальній скелі. 36-літній Том Клідвел і 30-літній Кевін Йоргенсон підкорили 900-метрову вертикальну скелю без спеціального альпіністського спорядження. Піднімалися вони по найкрутішій стороні, відомій як Стіна світанку. Хлопці не брали з собою нічого, що беруть у таких випадках екстремали, лише мотузку – для страхівки, яка в разі падіння, можливо, врятувала б їм життя. Досі на подібне не наважувався ніхто.

Гваделупський же гірський парк, де ми зустріли Капітана №2, – один з тих парків, який вміє приховувати свої таємниці. Недаремно ж його називають найізолюванішим заповідником Америки. Непоказний з першого погляду, він насправді зберігає найунікальніші «старожитності» – морські вапнякові рифи, найстаріші на Землі. Протягом Пермського періоду, приблизно 265 мільйонів років тому, на цьому місці розкошувало тропічне море. З часом морські організми, різні губки й водорості відмерли, закам'яніли й під впливом морської води сформували масивний вапняковий риф, який простягся паралельно береговій лінії на 400 миль.

Після того, як море випарувалося, риф покритися солями й іншими мінералами й упродовж мільйонів років виростав, перетворюючись на масивний гірський хребет, відомий тепер як Гваделупські гори. Геологи, біологи, океанологи з усього світу приїждять саме сюди досліджувати давню-предавню історію нашої землі, експонати якої збереглися тут в оригіналі.

Гваделупський національний парк – це ще й людська історія. Точніше, історія знаменитої американської жертвності. Частина землі, на якій тепер заповідник (6 тисяч акрів), подарував своєму народові Волес Прат, геолог-розвідувальник, який у 1921 році купив ці простори, захоплений суворою красою каньйонів і водночас вірячи, що вони багаті на нафту та інші корисні копалини. У 1960 році його дім було перетворено на музей, а будиночок у вигляді нафтового танкера, який він колись побудував і назвав «пустельний корабель», – на рейнджерську станцію. Волес Прат прожив майже сто років і перед смертю, покликаний священником для сповіді в різдвяну ніч 1981 року, сказав, що помирає зі спокійним серцем і чистим сумлінням, бачучи перед собою Ель Капітана.

**Катерина Кіндрась,  
Валентин Лабунський  
Йосеміті (Каліфорнія) –  
Гваделупе (Техас –  
Нью-Мексико)**





Це найкраще місце для  
збереження ваших  
ощадностей!

Інтернет: [www.sumafcu.org](http://www.sumafcu.org)

**Завантажте наш мобільний додаток  
для зручності контролю за рахунками!**



Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше



Телефонуйте 914-220-4900.

### Головне Бюро

125 Corporate Blvd  
Yonkers, New York 10701  
Tel: 914-220-4900  
Fax: 914-220-4090  
1-888-644-SUMA  
E-mail: [memberservice@sumafcu.org](mailto:memberservice@sumafcu.org)

### Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave  
Yonkers, NY 10703  
Tel: 914-220-4900  
Fax: 914-965-1936  
E-mail: [palisade@sumafcu.org](mailto:palisade@sumafcu.org)

### Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave  
Spring Valley, NY 10977  
Tel: 845-356-0087  
Fax: 845-356-5335  
E-mail: [springvalley@sumafcu.org](mailto:springvalley@sumafcu.org)

### Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road  
Stamford, CT 06902  
Tel: 203-969-0498  
Fax: 203-316-8246  
E-mail: [stamford@sumafcu.org](mailto:stamford@sumafcu.org)

### Філія в Нью-Гейвен

555 George St.  
New Haven, CT 06511  
Tel: 203-785-8805  
Fax: 203-785-8677  
E-mail: [newhaven@sumafcu.org](mailto:newhaven@sumafcu.org)



SELF RELIANCE (NJ)  
FEDERAL CREDIT UNION

Самопоміч (Н.Дж.)  
Федеральна Кредитна Спілка

[www.bankuke.com](http://www.bankuke.com)

851 Allwood Rd. 237 Dayton Ave.  
Clifton, NJ 07012 Clifton, NJ 07011  
(973) 471-0700 (973) 772-0620

**MORTGAGE SALE!**  
**Limited Time Offer!**

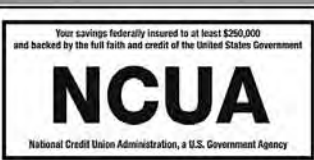
15% down payment with: **NO PMI\***

Fixed Rate Mortgage from

**3.00% APR\*\***

Adjustable Rate Mortgage from

**2.50% APR\*\***



\*PMI is Private Mortgage Insurance.

\*\*APR is Annual Percentage Rate. Rates are effective June 16, 2015 and are subject to change. 1-4 Family owner-occupied.



Анатолій Кашпировський – три зустрічі у Брукліні

**ресторан «Національ»**

**Зустрічі  
відбудуться**

**13 жовтня  
20 жовтня  
27 жовтня**

**о 7:30 вечора  
за адресою:**

**273 Brighton Beach Ave**

**Проводиться запис  
на консультації**



При собі майте дзеркало і щовкову косинку

**АНАТОЛІЙ  
КАШПІРОВСЬКИЙ**

«Анатолій Михайлович Кашпировський - вчений, масштаб особистості і професіоналізм якого важко переоцінити. Він підняв завісу над такими глибинними і несподіваними таємницями функціонування людського організму, про які наука до нього навіть не пробувала теоретизувати. Наукові і практичні досягнення А.М. Кашпировського є незаперечним підтвердженням ефективності і необхідності його праці.»

Директор інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України,  
доктор психологічних наук, професор **С.Д. Максименко**

[www.kashpirovskiy.com](http://www.kashpirovskiy.com)

**Тел.: 929-444-1684**

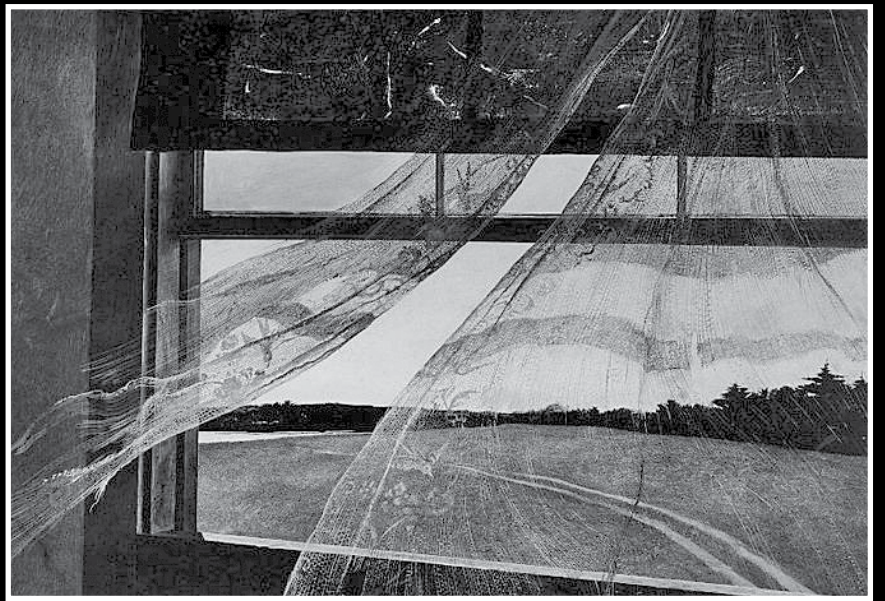
"Нова газета" -  
український громадсько-політичний тижневик.  
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку.  
Видавець і головний редактор -  
**Валентин Лабунський**  
Власний кореспондент у США -  
**Катерина Кіндрас**  
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**  
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА І ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:  
**718-275-2503, 917-324-0359**  
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів  
та оголошень несуть рекламодавці.  
Адреса редакції:  
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374  
Електронна адреса: [vlabunsky2002@yahoo.com](mailto:vlabunsky2002@yahoo.com)  
Інтернет сторінка: [WWW.NOVAGAZETA.INFO](http://WWW.NOVAGAZETA.INFO)

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly  
Established October 2008 in New York.  
Publisher and editor-in-chief -  
**Valentyn Labunsky**  
Correspondent in USA -  
**Kateryna Kindras**  
Correspondent in Ukraine -  
**Vasyl Tuhluk**  
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints  
with the author of a printed material.  
Authors of printed materials are fully responsible  
for the content of their commercial Ads.  
Editorial Office:  
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374  
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359  
E-mail: [vlabunsky2002@yahoo.com](mailto:vlabunsky2002@yahoo.com)  
Website: [WWW.NOVAGAZETA.INFO](http://WWW.NOVAGAZETA.INFO)  
Ціна договірної



**Дзеркало**

# І ЗНОВУ ОСІНЬ...



*І знову дощ, і знову сум.  
Від сліз набрякли очі неба.  
А вітер з літечка красу  
Зрива й жбурля поперед себе.  
Промоклий і німий стриптиз.  
Дерева опускають очі.  
Закутана в серпанок сліз,  
Зібралася в дорогу осінь...*  
Наталка Позняк





**With a SRNYFCU checking account and  
online banking paying bills is as  
easy as 1, 2, 3!**

- 1. No checks to write**
- 2. No envelopes to lick**
- 3. No stamps to stick**

*Just a click!*

**E-statements too!**

**[www.selfreliancenyny.org](http://www.selfreliancenyny.org)**

# SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

**MAIN OFFICE:** 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

**KERHONKSON :**

6329 Route 209  
Kerhonkson, NY 12446  
Tel: 845-626-2938  
Fax: 845 626-8636

**UNIONDALE :**

226 Uniondale Ave  
Uniondale, NY 11553  
Tel: 516-565-2393  
Fax: 516-565-2097

**ASTORIA:**

32-01 31st Ave  
Astoria, NY 11106  
Tel: 718-626-0506  
Fax: 718-626-0458

**LINDENHURST:**

225 N. 4th Street  
Lindenhurst, NY 11757  
Tel: 631 867-5990  
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed  
by the full faith and credit of the United States government

**NCUA**

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

